

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXIV. Ч. 80. ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 8-го КВІТНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, APRIL 8, 1977 No. 80. VOL LXXXIV.



Христос Воскрес — Воістину Воскрес



ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОСКРЕСНЕ Й УКРАЇНА

ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ СОБОРУ ЕПІСКОПІВ
УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Дорогі й улюблені Брати і Сестри!

„А Богові дяка, що Він, Господом нашим Ісусом Христом, перемогу нам дав“, писав у перших роках християнства Апостол Павло до Коринтян. Цими словами, а слова ці про Воскресіння, покріплює та зміцнює нас Свята Церква.

Тасмніції дії Господніх неосягальні нашим слабким людським розумом. Але, поза розумом, людським, через духовне прозріння, відчуті дещо з шляхів Господніх. А Церква, своїм досвідом і спасіними порадами, допомагає нам загострити цей дар прозріння. Тож тим, хто очистився молитвами, постом, Сповіддю і Причастям, в усій доглибності розкривається радість нашого найбільшого Свята — Великодня. Вони, прояснені зреченням, спроможні з сбливою ясністю сприйняти Воскреслого Христа, передчуті немичуче воскресіння усього людства та, може вже недалеке, відродження побожного і многострадального українського народу. До них зрозуміло й переконливо доходить слова Апостола: — „Сіється у тління, у нетління встает... сіється тіло звичайне, встает тіло духовне“. І далі сповіщення, що колись — „раптом, як оком змигнути, при останній сурмі, — бо засурмить вона, — і мертві воскреснуть... Мусить бо і тлінне зодягнутися у нетління, а смертне зодягнутися у безсмертя“.

Захоплені здобуванням марного земного достатку, ми не помітно, проте неперестанно, не тільки втрачаємо дар духовного прозріння, але й відходимо від щоденної участі в житті Церкви і народу. Чи ж не занедбуємо виховувати наших дітей на праці Церкви? Чи ж навіть наші дрібні пожертви на загальні церковні і національні потреби не стають щораз ошадніші й далекі від теперішньої цінності матеріальних дріб? І чи не диться усе це з нами саме тоді, коли наші близькі у многострадальній Батьківщині стають щораз самовіддечніші та, за вірність Церкви, слідами давніх християн, свідомо йдуть на позбавлення свободи, на знущання і муки?

Свято Воскресіння безбожна влада в Україні найбільше використовує для переслідування вірних. Коли відважні ісповідники сходяться Великодньої Ночі до ще існуючих нечисленних храмів Божих, — на них насилають гонителів, а поліційні агенти стараються записати ім'я кожного з присутніх. Не раз у вірних кидують каміння, трапляється і таке, що з їхніх рук виривають святу Плащаницю, корогви й ікони. А тих, хто протестує й обороняється кидують на довгі роки в табори неспокійної праці. Усе таки, щороку більше на Великодню Ніч просвітленої молоді, яка, своєю присутністю у храмах, стверджує, що „брами пекла“ таки не подолали Христової Церкви.

Поєднаймося ж і ми думками і серцем з цими відважними ісповідниками віри Христової! Бо ж Свято Воскресіння для усіх, — „хто постав і хто не постав — веселіться!“ це ж Свято всепрощення, братніх обіймів, цілування, радості. Це ж День, коли кожному відкрита путь з п'їтми у сяйво, з доцасного у вічне.

Під час Великодньої відправи ще раз вслухаймося і приймімо надхненне учительне слово Св. Івана Золотоустого, який закликає нас поділити радість Свята з усією Церквою: — „Усі споживайте з бесіди віри, всі споживайте з багатства доброти“. Це ж нам, серцями очерствілим, сповіщає Золотоустий, що завжди можливо поглибити своє життя, бо Милосердний Владика сприймає усіх і тих, „хто спінзвився і тих, хто працює від банку“. Тому, — не спінзвиваймося! Бо ж „діла Він приймає, і і думку вітає, і намір Він хвалить“.

Людина — не безпомічна порошок на поверхні землі. Безсмертної душою вона зберігає відблиск позасвітнього сяйва. І людині дано, або зіпнути свою душу в темряву, або піднести її у сяйво Воскреслого Христа. Сьогодні Христос виводить запрошаних із темряви. Виведім же і ми себе з темряви. Станьмо на опромінену стежку, що веде у нетління. Цю стежку показав людині улюблений учитель Христа Апостол Іоанн, постійно похваляючи: — „Діти мої, любіть одні одних! Це заповідь Господня і якої вона була одна, і однієї досить було б для спасіння“. З любови божественної і для нашого спасіння стався й прихід Ісуса Христа в світ: — Його Народження, Його Розп'яття і смерті на хресті і Його славне Воскресіння: все для порятунку душ людських. Тож ж зміцнімо себе глибокою вірою:

Воскрес Христос — воскресне й неможне гріхами людство!

Воскрес Христос — воскресне й знесилена людонависниками Україна!

† МСТИСЛАВ, МИТРОПОЛИТ

† МАРКО, Архiepіскоп † ОРЕСТ, Архiepіскоп-оп
† КОНСТАНТИН, Епископ † ВОЛОДИМИР, Епископ

Великдень 1977 р. Б.

БАГАТО РАДОСТИ І ШАСТЯ З НАГОДИ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО ВАЖАЮТЬ
СВОІМ ЧЛЕНАМ, ЧИТАЧАМ ТА ВСЬОМУ
ГРОМАДЯНСТВУ
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І „СВОБОДА“

„ЦАРЮЄ СМЕРТЬ НА РІДНІЙ УКРАЇНІ!“

На Захід дісталася поема Миколи
Руденка „Хрест“

Гельсінкі (УІС „Смолоскип“). — З України дісталася сюди велика поема українського поета Миколи Руденка, голови Київської Української Громадської Групи Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод.

Поема ця має назву „Хрест“, вона присвячена ген. Петрові Григоренкові і появляється окремим виданням у Видавництві „Смолоскип“ ім. В. Симоненка.

Поему „Хрест“ М. Руденко почав писати 29 січня 1976 р. і закінчив її 10 лютого того ж року, день перед запрошенням його до психіатричного шпиталю в Києві на примусову експертизу. Поема складається зі вступу і восьми розділів. Вона є глибоким символічно-філософським твором, в якому поет з'ясовує свої позиції в питаннях ідеологічних і християнської моралі.

Як відомо, М. Руденко був арештований 5 лютого 1977 р. і згодом перевезений до тюрми в Донецьку, де разом з О. Тихим очікує суду.

Подасмо уривки з поеми „Хрест“.

Розділ І. Група молоді, в якій був також Мирон-комісар, знайшла червону зірку. Групу арештували під закидом, що вона вбила Комісара:

Все ясно, вбили комісара!
Ні виправдань, ні оборон...
Так почалась в'язнична кара —
Сидить у карцері Мирон.

Регоче наглядач східно.
Обличчя — мов червона мідь.
І лиш Миронові те видно:
Дубовий хрест в кутку стоїть.

Під стінцями волого й голо.
Краплини падають згорі.
І чує він знайомий голос:
— Я тут.

Я — як.
Я — номер три.

Стирчать з долонь іржаві цвяхи.
Вінок терновий на чолі.
Але в очах немає страху —
Лише скорбота та жалі.

Розділ 2. В тюрмі Миронові-комісару пригадалось, як він вертається з війни додів. В хаті, на стіні, замість портрету Леніна він застав образ Христа:

Ось і рідна хата.
Мамо, я іду!
Повсхили цвєти
В батьківському саду.

Стежку до криниці
Вквітч густий пір'ї.
Внає розбитий вулик —
Перевієся рій.

Навіть на порозі
Виріс бур'янець.
Та не вже це світу
Надійшов кінець?

(Продовження на стор. 2-й)

КОНГРЕС ЗСА ПРОТИ ПОЗИЧОК ПОРУШНИКАМ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ

Вашінгтон. — Палата Репрезентантів в середу, 6-го квітня, 194-ма голосами проти 156-ох схвалила законопроект, який вимагає, щоб американські члени таких міжнародних фінансових інституцій, як Світовий Банк, голосували проти позичок державам, уряди яких порушують людські права. Тій вимозі не піддаються позички, які йдуть безпосередньо до громадян даної країни, а не до уряду

тієї держави. Законопроект, який тепер передали на розгляд Сенату, містить гостріші вимоги ніж бажав президент Джиммі Картер.

В ДЕНЬ УРОДИН
В. МОРОЗА

„СВОБОДА“ У
ВЕЛИКОДНЬОМУ ЧАСІ

Нью-Бронкс, Н. Дж. — П'ятнадцять членів Української Студентської Громади ім. Григорія Сковороди при Ратгерському університеті візьмуть тут участь у 24-годинній голодівці на кампусі університету, відмічуючи 41-ші уродини українського політв'язня Валентина Мороза.

Голодівка почнеться в четвер, 14-го квітня, о год. 5-й по полудні через вулицю від Ратгерського Студентського Дому на Коледж евені. В сьомій годині відбудеться маніфестація зі свічками.

З нагоди цьогорічних свят Воскресіння Христового появляється два числа „Свободи“ у святочному оформленні: сьогоднішнє з датою п'ятниці, 8-го квітня, та завтрашнє з датою суботи, 9-го квітня. Великодне видання англomовного „Українського Тижневика“ появляється нормальним з датою неділі Воскресіння Христового, 10-го квітня. Чергове, вже після святочне видання „Свободи“ друкуватиметься у вікторок з датою середи, 13-го квітня.



Богдан ЛЕПКИЙ

І НАЧЕ СОН ЯВЛЯЄТЬСЯ МЕНІ...

Ще й нині бачу церкву стару
З дубових брусів, наче на картині.
Доріжка в'ється під гору,
Село лежить в долині.

І „Жучка“ й „Зельман“ й „Воротар“.
І „Зайчика“ й „Через попові лози“.
Крізь прірву аїт так чує я,
Неначе сміх крізь слози.

І наче сон являється мені
Сільських дівчат веселі хороводи.
Лунать співи голосні,
Немов весняні води.

Не знаю, чи ще церкву стара
Стоїть, і чи гаїлок там співають.
Та на Великдень буду я
З тобою Рідний Краю.

СОВЕТИ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ

Москва. — Орган міністерства закордонних справ СРСР „Новое Время“, який друкується англійською, французькою, німецькою, еспанською, польською, чеською і арабською мовами, заперечив поширення на Заході твердження, що Советський Союз відкинув американські пропозиції про скорочення стратегічної зброї з причини веденої кампанії в обороні людських прав у відплату президентові Картерові і його урядові за критику порушення людських прав в СРСР. Названа газета стверджує, що „голосна антисоціалістична кампанія в справі людських прав витворила тільки несприятливу атмосферу, яка може в будучому впливати на американсько-советську співпрацю. Політика детанту, на думку газети, стоїть тепер на найнижчому рівні від п'ятих років. „Новое Время“, обмірковуючи візит до Москви державного секретаря ЗСА Сайруса Венса, стверджує, що у переговорах виявилось, що відносини між обидвома країнами досягли критичного пункту і це є справа, над якою варто застановитися, щоб перемогти застій в советсько-американській співпраці“. В коментарі далі говориться, що Вашингтон правдоподібно не здає собі справи, які можуть бути наслідком, якщо б стосували „новий підхід“ у його закордонній політиці.

Кастро продовжує переговори у Москві

Москва. — Ройтер інформув, що кубинський диктатор Фідел Кастро і советські верховоди продовжують розмови, правдоподібно накреслюючи свою нову стратегію в Африці. Офіційні відомлення вказують тільки на те, що одною з тем у розмовах є справа чорних націоналістів, які ведуть війну проти урядів білої меншості в Родесії і Південній Африці. Західні дипломати твердять, що ця справа є найважливішою у переговорах між Кастро і советськими ватажками. В переговорах беруть участь Леонід Брежнєв, Алексєй Ко-

ВЕЛИКДЕНЬ Є НАЙСИЛЬНІШОЮ ОСТОЄЮ ЛЮДСТВА

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
ІСАРХІЇ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ
КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Всечеснішим Отцям Духовним, Преподобним Ченцям і Черницям та всім Вірним Помісної Української Католицької Церкви.

Мир у Господі й наше Архисейське благословення!

„Ідть скоро й скажіть його ученикам,
що Він воскрес із мертвих“
(Мат. 28, 7).

Святкуємо Великдень! Празник прайників і торжество торжеств! Великдень є пригадкою Христового Писання-цтва.

Однак Христове писання-цтво не мало закінчитися Оливним городом, жалюивою Голгофою, запечатаним Гробом, але радісним Воскресінням!

По Великій П'ятниці прийшов радісний Великдень. Цей Великдень для прославленого Христа став тріумфальним походом, що у сороковий день перейшов у славне Вознесення, а вкінці у сидження переможного Христа по правій Вітці у небі.

Христос воскрес із гробу у повноті свого прославленого життя. Поновна злука Христової душі з тілом усунула всі земські терпіння. Всев Христос зяянів надземським блиском. Христос, самий повний радощів, впливав потіху в серця всіх. Його поява несла всюди радість. Його присутність осушувала всім слози. Його поздоровлення ушасливували всіх миром.

Прославлений Христос при своїх появах прибирав різні види. Марії Магдалині з'явився у виді огордника, що старається нащепити літорості чеснот у запущений сад. Симонові Петрові над Тиверіядським озером являється у виді пастиря, що шукає за загубленими вівцями. Двом ученикам із Емаус дав себе пізнати у виді подорожника, що показує шлях у тиземному житті.

Ціле воскресіння писання-цтво нав'язує надзвичайною любов'ю до Христа. Неначе недавно перенесені Христові терпіння зробили Його ще більше добрим, ласкавим і виразним. З якою добротою Христос простив розкаяному Петрові (що передше вірився Його три рази), коли Христос трічі запитався Петра: „Симоне, Йоанне, чи любиш мене? З якою ласкавістю дозволяє апостолові Томі дотикатися Його ран, коли сказав Томі: „Тому, що побачив мене, Томо, увірив єси; блаженні, що не бачили, а увіривли!“ З яким виразним навчав двох учеників із Емаус, кажучи до них: „Чи не мав Христос це пострадати й увійти у свою славу?“

Христове писання-цтво не устало з днем першої неділі воскресної, але продовжувалося через сорок днів до Вознесення. Цінним даром прославленого Христа була тайна Хрищення, де сказав до апостолів: „Дана мені всяка власть на небі і на землі. Ідть, отже, й навчайте всі народи і хреститі їх в ім'я Отця й Сина й Святого Духа“. Дорогоцінним воскресним даром є й Тайна Покути й відпущення гріхів: „Прийміть Духа Святого. Кому відпустите гріхи, відпустяться; а кому задержите, задержаться“. На великодній час припадає теж і власть апостолам навчати всі народи: „Ідть, отже, у весь світ і проповідуйте Євангелію всьому створінню; хто увірить і охреститься буде спасений; а хто не увірить буде осуджений“.

Історія Христа не можемо вивати на Його смерті. В ісповіданні Віри визнаємо не лише: „І був розп'ятий за нас за Понтія Пилата, і страждав, і був похований“, але й теж: „І воскрес у третій день, згідно з писанням“. І вознісся на небо, і сидить праворуч Отця. І вдруге приїде до славою, судити живих і мертвих, а Його царству не буде кінець“.

Тому Великдень для нас віруючих є найрадіснішим празником. Хоч розлучені від своїх рідних храмів, хоч смерть вирвала нам наших найдорожчих, хоч переживаємо на собі дні досвідів, проте вслухаємося у чарівні великодні дзвони, що своїм відгомном пригидують нам слова: „Цей день, що Його створив Господь, радіймо й веселімся в ньому“.

Великдень є найбільшою заповукою відродження Українського Народу. Церква в Україні переходить Велику П'ятницю. Скривається у модерних катакомбах. Привалена каменем забуття. У добі релігійної свободи не вільно їй існувати навіть з імені. Не забуваємо, що без Великої П'ятниці нема Великодня.

Великдень є найсильнішою остоею людства. Перед заляканим людством, киданим неспівністю найближчої будучини, в обличчя загрози пекельного знищення від розбитих атомів, стає перед нами переможний Христос і кличе до нас усіх: „Кріпніться, бо я переміг світ!“

У поході віків, Янгол Великодня рік річно голосить нам: „Ідть скоро й скажіть Його ученикам, що Він воскрес із мертвих“. Така місія, така вістка, таке писання-цтво Янгола Великодня із дві тисячі років майже тому — до нас усіх!

З Великоднем бажасмо собі. Найширші побажання від усієї Ісархії Помісної Української Католицької Церкви прийміть від нас усіх! Нехай воскресний Христос прискорить нашим Братам і Сестрам на землях наших праддів день народного й релігійного освободження!

А Вам усім поза рідними землями, на всіх поселеннях, заслаємо найширший великодній привіт:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

БЛАГОСЛОВЕННЯ ГОСПОДНЄ НА ВАС!

Квітня Неділя,
3 квітня 1977

† ЙОСИФ
ПАТРІАРХ І КАРДИНАЛ

ІСАРХІЯ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за змістом. Редакція застерігає своїх читачів від потреби вправляти і скорочувати надіслані матеріали, незалежно від їхньої повноти. Редакція не повертає матеріали, якщо автор не надіслав застерег, долучивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 348

Jersey City, N.J. 07303

Нехай воскресне Бог...

„Нехай воскресне Бог і розпорозяться враги Його!“ — сказано у величній молитві. Навряд чи є другий на світі нарід, який так прагнув би Господнього воскресіння сьогодні та воскресіння Його Правди на землі, як того прагне наш такий талановитий і такий безталантий поновлений український народ. Доки ж бо йому переносити зневагу і терпіння Голгофи, доки ж нести важкий хрест неволі майже дві тисячі років після того, як Христос своїми терпіннями і своєю смертю смерть подолав!

Проте, було б найбільшим лихом, якщо зневіра в Божу правду і справедливість почала б закрадатися в наболілі душі наших людей, нашого народу. І ми можемо тільки висловити славу Господеві, що так не є, що народ наш не тільки не падає в зневіру, але навпаки, він з кожним днем більше скріплює в собі віру в Бога та Його Правду, про що так промовисто говорять одержані в Україні вісти, про що найбільш переконливо свідчать своїм словом і ділом, своїм життям і своєю активністю наші Одержані.

Рокове свято Воскресіння Христового дає нам ще окрему нагоду, щоб ми до віри тільки скріплювали, національно й індивідуально. Немає бо і не може бути більшої радості, як віра і надія на воскресіння, на життя вічне! Життєві тільки, щоб ми, кожний особисто і як члени свого народу, собі не заслужили своїм життям і своїми вчинками. Тому й з нагоди світлого празника Воскресіння Христового бажаємо всім словами величальної молитви: Нехай воскресне Бог і розпорозяться враги Його!

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Велике завдання

За останніх кількадесяти років багато наших українських цілоденних парафіяльних початкових і середніх шкіл в ЗСА опинилися в майже критичному стані, і то з тієї самої причини: постійне зменшення кількості учнів. Прикладом цієї критичної ситуації може служити парафіяльна школа св. Юра в Нью Йорку, яка в шкільному році 1959-1960 мала понад 1,000 учнів, а в цьому році — тільки біля 200. Якщо ця тенденція продовжуватиметься, тобто, з кожним наступним роком кількість учнів зменшуватиметься, то остаточно може дійти до того, що або прийде закрити школу, або приймати до неї не-українців. Такі невідрадні перспективи загрожують нашим школам і в інших містах Америки.

Є багато причин на таке постійне зменшення кількості учнів у наших цілоденних школах. Багато наших родин з різних мотивів покинули „українські гетто“ Нью Йорку, Детройту, Клівленду, Чикаго, Ньюарку-Ірвінгтону, Філадельфії та інших метрополій і переселилися до країн, безпечніших частин тих міст, часто закупаючи власні ділянки. Інші родини цілком виїхали з метрополітальних округ на „провінцію“, коли голова родини чи батько і мати одержали там кращу працю. Із зменшенням кількості наших родин в українських частинах міст, самозрозуміло зменшилася і кількість учнів у наших цілоденних школах. До цього спричиняє також те, що наші українські родини тепер менші, бо пересічно в родині сьогодні тільки двоє дітей, тоді коли кількадесять років тому було їх більше.

Проте, існують ще й деякі інші причини безперервного зменшення кількості учнів у наших школах. Є багато наших батьків, які далі живуть в українських районах міст, але не посилають своїх дітей до наших парафіяльних початкових і середніх шкіл. Деякі бідніші не можуть оплатити за навчання і тому посилають своїх дітей до публічних шкіл. Але інші чомусь помилюються, думаючи, що американська школа „напевно краща“ від нашої, української. Таке твердження цілком безпідставне. Про високий рівень навчання в наших парафіяльних початкових школах свідчить той факт, що так багато випускників тих шкіл дістаються до найкращих середніх американських шкіл. І не тільки наші початкові, але і українські середні цілоденні школи, яких осталося мала горстка, стоять на дуже високому науковому рівні. Восьмим, наприклад, Академію св. Юра в Нью Йорку і побачимо, який високий відсоток градуантів цієї нашої середньої школи кожного року одержує повні або частинні стипендії від доволених коледжів і університетів. Це саме можна сказати і про інші наші середні школи.

Українська громада в ЗСА має велике завдання: зберегти ці наші цілоденні школи і збільшити кількість учнів, які до них ходили б. Можна це частинно зробити заохочуванням і переконанням батьків, які живуть в „українських гетто“, щоб посилали своїх дітей до наших шкіл. Для неможливих учнів і сірті треба створити фонди, з яких можна б покривати кошти навчання і давати стипендії. Можна спеціальними автобусами довозити до наших шкіл дітей, які живуть поза українськими районами міст. Можна і конечно треба застосувати ряд інших заходів, щоб запевнити далі існування наших цілоденних шкіл, а це пошастить зробити тільки тоді, коли в тих школах буде належна кількість учнів. А ці школи конечно треба зберегти. Без них не стане середовища, які виховували б нові покоління національно свідомої та релігійно і морально сильною української молоді. Добро і майбутність нашої громади вимагають збереження наших цілоденних шкіл, збільшення кількості учнів у тих школах. Це наше справді велике завдання.

Садат хоче „нормалізацію“

Вашингтон. — Після закінчення дводенних нарад з президентом Картером і членами американського уряду, єгипетський президент Анвар ель-Садат у середині 6-го квітня, заявив на пресовій конференції, що Єгипет та інші арабські держави погодяться на „нормалізацію“ відносин із Ізраїлем після того, як буде підписаний мировий договір в Женеві, яким закінчиться „воєнний стан“ на Близькому Сході. Цю заяву Садата вважають важливим кроком вперед до ліквідації довготривалого арабсько-ізраїльського конфлікту, бо досі араби твердили, що навіть після встановлення миру в тій частині світу вони не погодяться на „нормальні відносини“ з Ізраїлем.

Василь Маркус

НАША ДІЙСНІСТЬ ОЧИМА ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

За ювілейними святкуваннями та іншими подіями довкола особи і уряду Блаженнішого Патріярха Отця Йосифа на протязі останніх кількох місяців, якось незаметно проминув його один акт, висловлений на маргінесі останніх першоранжових відвідин в Північній Америці в Європі. Мова про „Послання українському народові“, написане на празник Богоявлення й опубліковане в лютевому числі „Вістей Риму“. Цей короткий документ, бо має всього лише тисячу слів, навіть як-що був передрукований частинною пресою, не викликав такого відгуків, на який він справді заслуговує.

Ідеться бо справді про глибокі думки про нашу дійсність, про союгодення української спільноти в диспосі та про її майбутнє. Думки ці написані з приводу закінчення четвертої Архирейської міжконтинентальної візитації в Благенстві, але водночас викликає вони його постійним бажанням злибити саму істоту українського життя, віднайти — за Святим Павлом — сенс Божої Премудрості щодо нашої долі, зрозуміти Божі „незбагнені суди“ і прослідити „непротримані шляхи“ Провидіння.

При іншій нагоді цей автор має можливість ствердити, з'ясовуючи провідні церковно-суспільні думки Патріярха (доповідь на академічному відзначенні 85-ліття Патріярха в Римі), що вся мисль Патріярха Йосифа пронизана глибоким історизмом. Минуле народів і спільнот визначає їх суцільність, а в самому житті людей та збірнот зустрічаються й чергуються протилежні явища: триумф і поразка, підйом і терпіння, розвиток і занепад. Історія людського життя це наче циклічний процес, який, щоправда, не керується спільними силами й припадком, але має свою дошлість в Божому плані та на який люди з вольною волею й людські спільноти можуть впливати. Не доля і навіть важкий, здавалося б, безвиглядний занепад можуть зродити хвилі підйому, росту і надії на зміну на краще. „Бо Господь — пише наш Патріярх — і з найнижчого упадку може підняти у своїй могоутності й милосердію віддану на Божу волю людину до небесних висот“.

Коли Блаженніший осмислює нашу дійсність тут і на рідних землях, він часто підкреслює трудність і повагу нашої ситуації. Та разом з тим він знаходить в ній вічно живі сили й незбагнені енергії та волю встояти, пережити, вижити. Він твердить, що останні події та його зустріч з живим українським масивом і його зусилля переконують, що „не

все пропало“, як це не раз може видаватися песимістам. Таку настанову й Блаженства можна б назвати трагічним оптимізмом, основаним на глибокій вірі й осмисленні Божої Премудрості.

Приводом дивитися вперше в нашу майбутність стали деякі явища, що й заприпитив Блаженніший Отець Йосиф в час своєї візитації в 1976р. в більшій мірі, як попередній. Уже попередні відвідини українських поселень на трьох континентах по-важно збудили українську свідомість. Головно відчувалось, що українська спільнота позбувається притаманного нам почуття меншвартості, що гамувало так потрібний ріст і поступ. Змінилося зрозуміння помісності в нашому церковному мисленні і ді, а також зросло почуття „єдності та невідчужності з Матір'ю-Україною“. Блаженніший також зауважив відрадіний факт оживлення українського духу серед молоді. Наш нарід набуває більше пошани в своєму оточенні, серед своїх співгромадян та в державних і урядових чинниках, серед яких наші люди живуть. Це „признання для українського народу“ виявилось в актах прийому та зустрічей цими високими чужими чинниками самого Патріярха, як репрезентанта нашої Церкви й народу.

В загальному зауважував Патріярх в час своєї візитації всебічний розвиток цілого суспільства й держав, в яких наші громадяни діють. Відмічено матеріальний поступ, зріст рівня життя, розвиток культури й науки, досягнення побутового характеру, поширення добробуту на різні групи населення, в тому і на наших землях; до розвитку багатонаціональних і культурних суспільств Америки чи Канади поважний вклад вносять також наші люди і громади.

Якщо йдеться про наші народно-церковні успіхи, то Патріярх Йосиф підкреслює розвиток науки, освіти, культури. Як приклад нових досягнень він вказує на заснування і діяльність філій Української Католицької Університету, перед якими ще поважні завдання, а далі на поширення українознавчих студій в інших установах. Поряд з тим іде розбудова церковного життя; здвиження нових храмів служби Божій славі, але також при них розвивається українська духовність, зберігається наші культурні цінності, бо „Церква — стверджує Патріярх — є основою і підтримкою розумового й морального рівня людства, а в тому й українського народу“.

В час своїх різних відвідин (Закінчення на ст. 7-й)

Андрій Роспутько

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ НА РІДНІЙ ЗЕМЛІ

В нас на Україні Великдень святкувався особливо урочисто, а тому і в пам'яті залишилося дуже багато. До Воскресіння Христового починали готувати майже з початком Великого посту. Ведикльоні отожавди буває весною — чи то ранньої весни, чи пізньої. І якраз в цей час вся праця сходилася до купи, а найбільше тієї праці діставалося господарині родини. Треба ж було обслужити всю свою родину, побілити хату й інші будови зсередини і зовні, поналіпати пасок, м'ясива, ковбас, нафарбувати яєць і ін. Хто того не спромігся зробити, чи не скотів, то такий людині хоч з громади тікати...

Найперше дбалося про святочний вигляд господарства, а вже в другу чергу про святочний вигляд самого себе. А вже радість була для дітей, які то вони були захоплені приходом того святого — Пасхи Христової. Найбільше дітям турбувалися бабусі та дідуся. Розповідали дітям за що постраждав Ісус Христос, як був похований і як воскрес на третій день...

Бо він був Син Божий, дбав про добро для всіх людей. І стала ото віра Христовою. А наша ото Церква Православна щороку святкує це величне свято — свято Воскресіння. Кому ж було й оповідати, як не стареньким, бо батьки були дуже переобтяжені працею.

Тай тепер ми бачимо, що це є бабуся чи дідуся біля своїх внуків, то й більша любов тих дітей до своєї Церкви.

Тиждень за тижнем минає Великий піст. Залишається останній — Страстний тижень і останні турботні дні. Щоб ото і паска була гарно випечена та виглядала найкращою, щоб і яєць гарно пофарбовани були, щоб ковбаса аж вилискувала, піріжки смачні...

На Страсті Господні треба бути в церкві і то обов'язково. Не так, як тепер — аби ото тільки вспів паску посвятити. І ось приходить останній годині страстної суботи. В церкві читають Діяння Святих Апостолів. В цей час у церкві більше людей старшого віку, бо молодіші ще деяку працю закінчують.

На Великодню Воскресну Службу приходять всі, дома залишають малю, дуже старих та немичних.

Пригадує собі, яка то була радість... Скільки то году було — дістатися до середини церкви майже неможливо. Та нам, хлопцям, і нешкаво було стояти, стиснутими кожуками та ватяниками. Ми, як горобці, обсідали дзвіницю, а з неї розглядали все, що діється внизу. В той час найпопулярнішою людиною в селі був дід на дзвонар, як ми його звали

— Хаз кривонігий (на одну ногу кульгав). Ото сидіти було на стільчику під дзвонами, як павук у павутинні, так він обмотаний мотузками. Від кожної руки тягнувся до дзвонів по три мотузки, до правої ноги прив'язана мотузка від найбільшого дзвону, а до лівої — від легшого. А які мелодії наш дзвонар відзвонював! Пам'ятаю, як я перший раз виліз з хлопцями аж на горішній ярус, де вже були підвішані дзвони. В той час вражому Хазу якраз треба було тріснути акордом в усі дзвони; звук був такий сильний, що я, як груша, скотівся по сходах на нижній ярус... Попосміялися з мене мої ровесники.

По закінченню Воскресної Літургії — як то в нас водилося — священик майже з кожним христослався. А весь нарід між собою теж — чи знайоми, чи ні, бо цим славили Христове Воскресіння. Як-що хтось був у сварі, то сьогодні один одному прощали. Не соромилися так, як ото тепер буває.

Після Пасхи аж сорок днів вівчались — „Христос Воскрес“. Не так, як сьогодні, що дехто вже перший день забуває, як треба вівчатися.

Поверталися з церкви ще досвід сонця. Сідала вся родина до столу розговлятися. Найстарший в родині вставав, а за ним вся родина проказувала молитву, дякувала Господу Богу, що дав шаста дочекатися цього великого свята — Світлого Воскресіння. Спочатку розговлялися тим, що було посвячене, а вже потім добавлялися і несвячена страва. Як відомо, в ті часи всі селяни дотримувалися суворого посту. Боже-бороні було їсти в піст м'ясе чи молодече. Розговівшись, ішли відпочивати, бож всю ніч не спали. Старші ще спостерігали схід сонця. Молодь же, відпочивши чи ні, сходилися на вигон, де стояли збудовані парубками гойдаки, гігантські кроки і ін. Гойдаються, жартують. А інші, поробивши між травом доріжки та ямки, граються крашанками. Або гралися набитки. Дехто вигравав аж до сотні яєць. Молодь вбирала національний одяг. Хлопці мали широкі штани, вишити сорочки, підперишували широким поясом, та смушаві сірі чи чорні шапки, хоч і було вже тепло. Дівчата виглядали, як лялечки: гарні чобітки, плахта, чи спідниця, вишити сорочки, чудові до талі корсетки, на голові — вінок, чи хустка. Молодь святкувала по три дні. Старші ж святкували за приказкою: „в кого зятьок, в того і празничок“, бо донька все приїде з родиною в гості. А сини все більше святкують у теши. Але ця стара поговорка лишилася поговоркою, бо

Іванна Савицька

ЯК ЗАБІЛЮТЬ САДИ...

Весна на Лемківщині прийшла хутко, вітряним віником повимітала з кутків залишки снігових кучугурів, шедрими жменями розстелила тепло, огріла землю.

Першими проснулися проліски, зазеленіла трава, затанцювали дзвіночки на слабких, тонюсеньких ніжках, зажовтіли окаті зірочки. Весна, зодгана наче княжна, з'явилася тут же, за вікною шибкою, до якої кривими ногами прилягла пара дівчаток. Це ми обидві зі сестрою з нестерпним чеканням весни. — Чи можна побігати босоніж, покачатися по траві ось так, без плащиків, без грубого, зимового одягу? Мама суворо перечекала: — Ще рано, ще не час. Та все таки, щоб упевнитися, мама виходила в сад, прикладала долоню до твердої, зимної землі і рішуче наказувала дітям слухати її доручень.

Тим часом в кухні Параня готувалася до писання великодніх писанок. Був це священний ритуал, якого не сміли порушити сторонні люди, ні жадна хатня робота чи розмови. Фарбу для писання приготувалася тоді дома. Параня знала, як мочити шибку, горіхову лущину, березову кору буряки, „атраментовий“ олівець, (в Параніному словнику „вовчик“), кольорову білунку, що з неї робилися квіти для прикраси святих образів. Віск і кістку Параня роздобувала сама, свічку заготовляла мама аж у Саночі, в такому великому місті, де була залізнична станція і де час до часу з'являвся на шосе автомобіль, від якого по-лошилися коні, з криком тікали гуси і розбігалися діти.

Мене ще туди не возили і, до цього року життя, сприймала світ крізь шибку сільської плембани.

Для писання писанок Параня вибирала ясний, погідний день. Вона вминала раяком в теплій „молочній“ воді, запітала волосся в туті коси, вдягала білу сорочку, (не вишивану), щоб писанки чисто писалися, і проказувала молитву до ікони св. Миколая, щоб наділив її

на протязі Великодніх свят у нас тільки те робили, що один до одного їздили в гості, один одного запрошували. Всі були веселі і шастили та дякували Богові, що дозволив їм дочекатися цього свята.

Це було колись на нашій любій Україні. Ми в той час, може, і не мали такого добробуту, як тут в Америці, але була там дісна християнська любов. Любов до ближнього свого, любов до своєї Церкви православної. Що з того, що більшість з нас живе дуже і дуже добре, але тієї братської любови любови, що колись була, немає.

Весна на Лемківщині прийшла певно знову, як колись. Колишуться під вітром дзвіночки на слабких, тонюсеньких ніжках, пахне зелена трава. Проте, чи „біліють сади“ замаєні пишню ліпшинами уздовж сільської дороги? Чи біліють так шедро, як колись?

І тільки по кутках старих, похилих вже хат, де доживають віку поморськи, сиві бабусі чується притишений щебіт: „Свічко воскова світисся, воску жовтий топися, писанко великодню пишися на шаста, на довге життя“.

28-го березня 1977.

„ЦАРЮЄ СМЕРТЬ НА РІДНІЙ УКРАЇНІ“

(Продовження зі стор. 1-й)

Може це наснився
Страхілий сон?
Мамо! Чуєш, мамо?
Це ж твій син — Мирон.

Ось пошовкле фото —
Порсіський босць.
Це ж тоді з'явився
На щоці рубець.

Це ж тоді рубались
З ворогом вночі...
Вокістю та ціпало
Пахне у печі.

У кутку не Ленин —
Познувався хтось:
З рами-сухозаїтки
Дивиться Христос.

А, можливо, мати
Іліча знала...
Мати комісара —
Як же ти могла!..

І немов обухом
Враз по голові:
Та чи в тебе, дурню,
Є чуття живі?

Чи під яворами
В затілку між хат
Привидом чхати
Будеш діямт?..

Тут чаділо пекао —
Це ж не сон, не сон!..
І упав на лаву
Комісар Мирон.

Бився головою,
Гриз терпкі вуста.
І підняв повоі
Очі на Христа.

Розділ 3: Мирон пригадує роки голоду України:

Ночі, пекельні ночі!
Він не засне до ранку.
Руки цупкі жіночі
Душать йому горлянку

Потім приходить мати
І промовляє з боєм:
— Сину, пора еставати.
Сонце зішло над полем.

Нам не лежитьесь в могили,
Мертвим не до спочинку:
Хто же колосочки млі?
В полі догляне, сину?

Скигають голітки русі,
Виснажені до краю:
— Крихітку хлібця, матусю,
Хлібця!..
І крик замирає.

Там, де комор артиляна,
Вибігли вранці на ганок,
Христия, вдова божєвільна,
Йде в каніальський танок.

Розділ 4: На сто родин, які вивмирили з голоду в селі Мирона-комісара, залишається в живих лише він. В село навізли росіян з Курська — накручують фільм про „шас-

ливе життя“. Кругом збожевотіла Христия витайцюєвує „каніальський танок“. Мирон шукає могили матері:

Розділ 5:

Згасє день. Над степом зорі,
Немов істоти куляові —
Палкі серця, що в непокорі
Горять, не гаснуть, бо живі!

І Космос, виповнений Духом,
Планету, мов дитя, гойда.
І сам Господь чутливим вухом
В цю мить до ступу припада.

Мирон це так відчує, неначе
Раптово зупинився час
І повернулося дитяче —
Коли в нічному коні пас.

Тоді він дослухавсь до Бога...
В душі скорбота нароста.
При місяці біля порога
Майструє матері хреста.

О, мамо рідна, руки милі!
Як можна після цього жити?
Хто поховав тебе — в могили
Давно під камнем лежить.

Шукати, де спочила мати,
Водити Мирона дід старий.
Але могили не впізнає,
Хоч цілий цвинтар перерий.

Про неї знають лиш тополі,
Бо в них тече селянська кров...
Мирон підніс хреста — й повоі
По стежці росіяні пішов.

У СВІТЛІ ВОСКРЕСШОГО СПАСИТЕЛЯ

ІЗ ВЕЛИКОДНЬОГО СОБОРНОГО ПОСЛАННЯ ІЕРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ СОБОРОПРАВНОЇ НА ЧУЖИНІ ПЕРЕБУВАЮЧОЇ

„Очистимо почуття і побачимо Христа, що сяє неослабним світлом воскресіння...”

В тиху весняну ніч, коли від зимового сну прокидається вся природа, ми чуємо, як із православних храмів лунає радісна пісня: „Воскресіння Твоє Христе Спасе, ангели оспівують на небесах, і нас на землі сподоби, від чистого серця Тебе славити”.

В цю Великодню ніч, християнський світ „очистивши почуття” з „чистим серцем славно веселиться”, бо в цю ніч „святкує весь світ — видимий і невидимий, бо воскрес Христос радість вічна”. І як же не радіти коли: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував”.

„Ой, яка ж свята і святкування достойна оця спасаюча і світлом осяяна ніч, провісниця світоносного дня воскресіння” (Вел. канон).

Ми православні українці, як і весь християнський світ, радіємо, веселимося і святкуємо день Воскресіння Христового тому, що Божественне Воскресіння Христове стало підвалиною загального воскресіння з мертвих, початком нового життя, зовсім не похожего на наше земне існування з його гріховними пристрастями, темрявою і неправдою.

Радість воскресіння полягає в тому, що воскреслий Христос Своім Воскресінням визволив нас з гріховної загибелі і привів нас: „від смерті до життя і від землі до неба”, та дарував нам перемогу над адом і смертю, та дав нам вічне життя і радість вічну.

Великодня радість доступна тій людині, яка на протязі Великого посту, „очистила своє почуття” від гріховного намулу, яка через сердечне покаєння причастилася Тіла і Крові Воскреслого, і з'єдналася з Христом...

Нехай же світло Воскреслого Спасителя світу, освітить нам всю темряву нашого життя, і приведе нас до щиро-сердечного покаєння, і воскресіння від гріховної загибелі, щоб ми від усієї душі і чистого серця могли звизнати: „Воскресіння день, і просвітіння святом, і один одного обнімімо! Скажемо „Браття” навіть тим, що ненавидять нас! Простім все ради Воскресіння”, і так голосно промовимо: „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав, і тим що в гробах життя дарував!”

Нехай воскресне між нами любов до Бога Отця, і Воскреслого Господа, до ближнього і провідників наших.

З цим радісним Святком над Св'ятами, вітаємо весь Український народ на Рідних Землях і на чужині суших.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Смисленний Григорій,
Четвертий Митрополит Київський і всієї України.

Смисленний Архiepіскоп Варлаам
— Заступник Митрополита
У А П Ц Соб. що на чужині перебуває.

Дано в м. Чикаго в Свято-Покровському Катедральному Соборі місяця квітня 10 дня року Божого 1977.



З НАГОДИ РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
найсердечніші побажання всім Організаціям

— складає —
УКРАЇНСЬКА ТАНКОВА ОРКЕСТРА „АМОР”
під проводом **МИКОЛИ РОМАНЕНКА**
(212) 884-9232

Відбулися річні Загальні Збори Секції Старших Громадян при Відділі „Самопоміч” в Нью Йорку

Дня 13-го березня ц. р., о год. 2-й по пол. відбулися річні Загальні Збори Секції Старших Громадян при Відділі „Самопоміч” в Нью Йорку в Домівці „Самопоміч”.

Збори відкрив голова Секції Евстахій Манацький, запропонувавши на передсідника Зборів Богдана Ластовецького, а на секретаря — Станіслава Сендцького. Предсідник В. Ластовецький пропонує С. Сендцького відчитати Протокол Загальних Зборів з попереднього року. Протокол відчитано. До нього не було жадних зауваг. Предсідник зарядив голосування відносно тієї точки і Загальні Збори одностайно ухвалили протокол прийняти.

Прийнято до наступної точки, вибору Номінаційної комісії і Е. Манацький запропонував таких членів до цієї комісії: пані Лопатинську, панів А. Тропака і А. Гарасимяка. Збори прийняли пропозицію п. Е. Манацького і вибрали Номінаційну комісію у вище запропонованому складі.

Відтак наступило звітування голови та членів Секції. Першим звітував голова Секції Е. Манацький.

У своєму звіті голова з'ясував діяльність за 1976 рік. Сьогодні Секція нараховує 80 членів, він згадав про поїздку Секції в червні 1976 р. за допомогою Миського Уряду, який дав безплатно автобус до українського Села в Бавінд-Бруку. З цієї поїздки члени були дуже задоволені. Головною темою звіту голови був З'їзд (другий) Українських Старших Громадян на Союзі, за починком Комісії для Старших Громадян, членів УНС під головуванням інж. Степана Куропа; секретарювали д-р Я. Падок, Е. Манацький. Після вступних наряд Е. Манацький запропонував З'їзду, щоб на ньому вибрати Центральне Представництво Українських Старших Громадян на терен ЗСА і Канади, який заступав би наші справи перед федеральним і стейтським урядами в обох країнах. Під час дискусії над цією справою, д-р Падок відхилив пропозицію Е. Манацького, а поставив внесок, щоб тимчасово вибрати Крайовий Комітет П'яток, щоб він підготував Статут Централі та, щоб зайнявся іншими організаційними справами до III Загальної З'їзду, який відбудеться при кінці травня або в перших днях червня 1977 р.

По довшій дискусії прийнято внесок д-ра Падок і вибрано Крайовий Комітет П'яток у складі: д-р Галина Носковська-

Гіряк, Микола Шпетко, Володимир Хамула, Роман Погорецький і Евстахій Манацький. Повний склад Комітету, З'їзд вирав одностайно.

Після Зборів Комітет П'яток зачав негайно дію, а саме збирати заяви від Старших Громадян, які бажають замешкати в Домі для Старших Громадян на Союзі.

На З'їзді одного дня прийшов головний предсідник УНСОУ Іосиф Лисогір, який зажадав від З'їзду 150 заяв від тих, що бажають мешкати в цій Домі. Якщо З'їзд вже буде мати заяви, тоді УНС приступить до будови дому і старань, щоб дістати федеральну позику на низьких відсотках і на довгий час, на протязі 48 років.

В дні 10-го січня ц. р. Комітет П'яток поїхав до Головної Управи УНС і привіз зі собою 178 заяв та передав головному предсідникові УНС, де вони провели спільно наради над цим, як зацати це діло і чи є вигляди на одержання позики. Головний предсідник заявив, що він уже поробив перші кроки в Олбані і Вашингтоні, де йому сказали, що ця справа може бути поладжена, аж в березні 1977 р., коли вже остаточно перейде владу новий Президент. В дальшому, головний предсідник заявив, що якщо не вдалось дістати цієї позики, то УНС буде старатися побудувати такий дім фінансами УНС та інших громадських і фінансових організацій. Так представляється покищо справа Дому для Старших Громадян на Союзі, закінчив свій звіт, уступаючи голову Секції.

Дальше звітували скарбник П. Немировський і референт суспільної опіки. По звітах Контрольна комісія уклала абсолютну уступаючи Управі Секції. Збори прийняли одностайно внесок Контрольної комісії.

У наступній точці Національна Комісія зголосила листу будуючої Управи, а саме: на голову — Евстахій Манацький, заст. голови — д-р Галина Носковська-Гіряк, секретар — Станіслав Сендцький, скарбник — Петро Немировський, член Управи — Юлія Дашко; Контрольна Комісія: Михайло Лисогір, Ольга Каліна, А. Гарасимяк. Предсідник Зборів піддав цю листу до голосування і Загальні Збори прийняли одностайно цю листу.

При точці різне, предсідник Зборів поінформував про відносини Управи Відділу „Самопоміч” зі Секцією Старших Громадян, де Відділ старався прийти Секції з допомогою, та дає безплатне приміщення для неї.

На цьому Загальні Збори закрито та прийняті записки до перекуски.

Е. М.

Богдан ЛЕПКИЙ

Причулись дзвони в рідному селі...

Неначе в ранній, опалевій май
Причулись дзвони в рідному селі.
Летіла з вітром звуків завірюха,
А я стояв задуманий і слухав...

Ось перший подих рідної весни
І перші мрії, перші юні сні.
І перше в серці виплекане слово
Весняною розцвілося чудово.
Щоби здійснилось слово незабутнє

Пісень воскресних...
В минуле наше, а може й майбутнє.
Газілка перша, перший хорівід,
Розспіваний, розсміяний похід

Наче завірюха
Летіли звуки, я стояв і слухав,
Як же далеко тії дзвони грали.
А як глибоко в душу западали.
Ці срібні дзвони в рідному селі,
Що гомоніли в опалевій май.



THE JERRY R. HORDINSKY FAMILY
(Jerry, Martha, Tamara, Natalie, and Andrea)

WISHES ALL THEIR FRIENDS AND RELATIVES A
HAPPY EASTER

It was indeed a pleasure to have hosted the many Ukrainian friends that dropped by Houston and NASA in the past few years. I regret that my current transfer to support the growing European space effort in Germany will not permit me to give a "Ukrainian viewpoint" on NASA's activities to those who had still planned to come to Houston in the near future.

IMPORTANT NOTE TO FELLOW UKRAINIANS:
Only a couple more months are left to apply for 30 new astronaut positions (15 pilot type and 15 scientist type). Detailed information can be obtained from:
Pilot Astronaut Candidate
(or Mission Specialist Candidate)
Code AHX
JSC — NASA — Houston, Texas 77058

Веселіх Свят
Христового Воскресіння

— бажає —
ВСІМ СВОІМ ПРИЯТЕЛЯМ
Оркестра „ТЕМПО”

ІРИНЕЙ КОВАЛЬ
(201) 464-5806

— без музики без „ТЕМПО”

ВЕЛИКОДНІЙ ПРИВІТ
усім Любителям співу і танку.
Ансамбль „Сопілка”
у Філадельфії, Па.
(215) 277-0492 або (215) 978-4860



Веселіх, Радісних Свят ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

всім Приятелям, Дружам і Клієнтам

— бажають —

Марія і Володимир Заклинські

власники

“DIADEM” — ГАЛАНТЕРІЯ

140-142 Second Ave. — NEW YORK CITY — SF 7-5926

Щиро вітаємо Вас християнським привітом
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Оркестра „Зелене Жито”

Солістки:

Маруся Штіня, Орися Штіня-Гевка

(215) 277-0492



Веселіх Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

ВСІМ НАШИМ КЛІЄНТАМ та ВІДБОРЦЯМ

— бажають —

Анастасія і Михайло

Пирські

власники

FIRST AVENUE (CHILDREN WEAR)

122 First Avenue • New York, N.Y.

Тел.: OR 7-2980

Вельмишановним Покупцям, Приятелям
і Громадянству міста Ньюарку й околиці
РАДІСНИХ, ЩАСЛИВИХ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

— бажають —

ЯРОСЛАВ І ЮРІЙ ЯВОРСЬКІ

УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ ВЗУТТЯ

ГОВЕРЛЯ - ВЗУТТЯ

“SALAMANDER” — SHOES

1060 Springfield Ave., Irvington, N.J.

374-5768

Великодні привітання
і побажання від
SHOPE-RITE SUPERMARKETS

and

WAKEFERN FOOD CORPORATION

600 York Street

Elizabeth, N.J.

Знаєш, де над віднокраєм
Озвучає туга струна.
Хтось там живий на кобзі грає —
І степом котиться луна.

Такої музики від роду
Не чув Мирон.
О, хто ж це грає?...
Немов звучить сама природа —
То голос неба, сонця, трав.

Здається він єдиним звуком
З могили мертвих підійма.
Щоб край поклавши вічним мукам —
І владі понад ним нема!

Мирон підвівся, став на ноги.
Та що це?...
В іскорках від року
Із кобзою ішов до нього
Не інший хтось.
А сам Христос.

Той, хто воскрес, щоб світ тримати
Мов ковали, не мігний ростинок, —
Він був таким, якого мати
Вернула у святий куток.

Це ж Він, кому молилась ненюка
За всіх —
За мертвих і живих.
І тільки кобза вже старенька —
Немов з походів січових.

[Закінчення буде]



Хоч нічка місячна стояла,
Душа прийняти не могла
Те мертве світло, що лягло
На стріхи мертвого села.

Ти чуєш, мамо? Де ти, де ти?
До тебе син іде на суд...
І ніби з глибини планети
Йому почулося:

— Я тут!
Спинаяся, слухав — потім знову
Ішов до церкви за село.
І знову чув глибинну мову:
— Я тут! —

з-під ніг йому гуло.

Він довго йшов. А на світанні,
Коли ще степ у росах спав,
Мирон на скіфському кургані
Знесилений на землю впав.

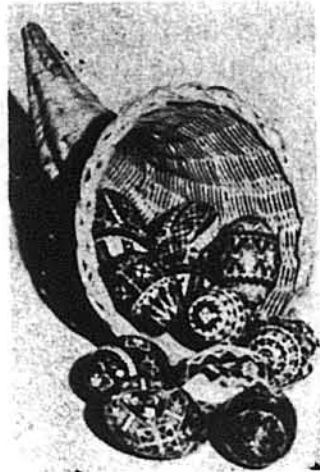
Губами поворушить слабо —
Кляне вождів усіх держав.
В ногах у кам'яній баби
Дубовий хрест його лежав.

Матусю, де ж тебе шукати —
Серед яких волаць і скрут?...
А кам'яна могила мати
З кургана мовила:

— Я тут!

Я скрізь, де помирають люди.
Я — стогін, що дійшов від них...
Він цілував холодні груди,
Торкався пальцями кам'яних.

Моя камінь той був заповітом,
Який прийшов з чужих світів,
А рідна мати стала світлом,
Що зорями над ним тремтіла.



ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ВСІМ

ПЕТРО ЯРЕМА

FUNERAL HOME

129 East 7th Street, New York, N. Y.
(Between 1st Ave. and Ave. "A")
ORegon 4-2568
Засновано 1906 р.



ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажає —
Муанка і Син
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
2154-57 W. Chicago Avenue
CA 7-1222 CHICAGO, ILL. BR 8-7767



Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —
ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ

— і —
ПЕТРО КУПЕР
власники фірми

B & B MEAT PRODUCTS

168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.
Tel.: EV 8-2811



Веселих Свят Воскресення Христового

бажає всім

МИХАЙЛО ГРИНЕНКО
власник

УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ

в Українськiй Народiй Дoмi
140 Друга Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й. Тел. (212) 533-6765
Українські й європейські страви.



Веселих Свят Воскресення Христового

— бажає —
ВОЛОДИМИР БАСІЧКО — власник
"ДНІСТЕР"
ПРОДАЖ НЕРУХОМОСТЕЙ
769 Sanford Ave., Newark, N.J.
(201) 374-6334



З нагоди Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
щирі побажання пересилають
ОСИП І ДОРОТІ БОГАЧИК
ВЛАСНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
МАШИНОВОГО ЗНАРЯДДЯ

LIDA SKOLE INDUSTRIES, INC.

701 Springfield Rd., Kew-Forest, N.J.
Tel. (201) 687-7680

Ювелірна фірма
І. Пеленський

— бажає —

Шановним Покупцям, Рідним і Знайомим
Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Нова адреса:
1260 Springfield Ave., Irvington, N.J. Tel. 375-2467

Веселих Свят
Воскресення Христового

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПОКУПЦЯМ І ВСЬОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ ГРОМАДЯНСТВУ

— бажають —

Носиф і Марія Ганусей

ВЛАСНИКИ МУЗИЧНОЇ КОМПАНІЇ
244 W. Girard Avenue Philadelphia, Pa. 19123
Tel.: MA 7-3093



ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УСІМ НАШИМ ШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ,
ПРИЯТЕЛЯМ ТА ЗНАЙОМИМ

— бажають —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

С. Савчук і Б. Галаган

ВЛАСНИКИ ФІРМИ

BRODY

MEAT PROD., INC.

96 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-5052



Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм Приятелям і Клієнтам

пересилає
КОНСТАНТИН МИХАЙЛО КАРДОВИЧ
Христос Воскрес!

CONSTANTINE MICHAEL KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

MEMORIAL ERECTED IN ALL CEMETERIES



Всім Нашим Вельмишановним Покупцям та їхнім
Родинам, Знайомим, Приятелям та Друзям
ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
— бажають —
МИХАЙЛО І ДАРІЯ МИСЬКІВ з дітьми
власники знаменої української фірми

"БРОДИ"
Напитки (Liquor Store) • М'ясні вироби
Імпортовані делікатеси • Святочні шинки
першопольської якості фірми Towben
First Prize Ham.

954, 18th Avenue, Newark, N.J. Tel.: ES 2-5154

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресення Христового

— бажає —

Іван Гасин

НАСТОЯЩИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
У ФІЛІДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦІХ
HASYN FUNERAL HOME
4344-46 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

Веселих Свят
Воскресення Христового

— бажає —

Українська Квітарія
"Fernco"

Великодні прикраси могили — Вукети — Корсажі —
Весільні квіти — Шпитальні квіти — Похоронні вінки
890 Springfield Avenue Irvington, N.J.
Tel.: 371-4197

РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям, Знайомим
і Вельмишановним Покупцям

— щиро бажає —

Михайло ПИЛИПЧАК з Дружиною

власники фірми

EUROPA

Meat & Provision

527 JERSEY AVENUE — JERSEY CITY, N. J.

Tel.: HE 5-2221



ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Вельмишановним Покупцям,
Приятелям і Родині

бажають

О. СУХОВЕРСЬКИЙ і М. ОТЕБЕЛЬСЬКИЙ
власники фірми

ДНІПРО С-НА

і ВИСІЛКОВА СТАНЦІЯ

"КОСМОС"

608 Sanford Ave. — NEWARK, N.J. — 373-8783



Бюро висилки пакунків
до всіх
країн
Європи

та імпорту найкращих продуктів
з усіх частин світу.

101 First Ave., New York, N.Y. Tel. OR 4-3930
З ПРАЗНИКОМ

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ВІШ. Покупцям, Рідним, Приятелям і Знайомим
сердечні побажання

Веселих та Щасливих Свят

СКЛАДАЮТЬ
МИКОЛА ГОРЬКОЛАВСЬКИЙ
з дочкою ХРИСТИНОЮ, власники

З НАГОДИ СВІТЛОГО ПРАЗНИКА
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажаємо

Родині, Приятелям та Гостям

"КАРПАТІ"

в ЛЕКСІНГТОНІ, Н. Й.

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Климентина і Степан

Шестук

Відкриття літнього сезону — 4-го липня 1977 року
(212) SA 8-7858

РАДІСНИХ СВЯТ

Воскресення Христового

Рідним, Приятелям і Покупцям

щиро бажають

Ярослав і Марія Грегка

власники фірми

OENLER HARDWARE

338 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123 WA 5-2731

Веселих та Щасливих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Рідні, Знайомим і ВІШ. Покупцям

— бажає —

"УКРАЇНСЬКИЙ БАЗАР"

— і —

ВИСІЛКОВА СТАНЦІЯ

"Космос"

Phone: 374-6446

1082 Springfield Avenue Irvington, N.J. 07111

Власники: Василь і Богуслава ГНАТІВ



Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Всім НАШИМ

ВЕЛЬМИШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ

— бажають —

ЕРАСТ КУРОВИЦЬКИЙ і СИН

Українська М'ясарня

124 First Avenue New York City

Tel.: GR 7-0344

Веселих Свят!

Українським Організаціям та ВП. Клієнтам,
Родині та Знайомим

3 Воскресінням Христовим
Веселих Свят

— бажають —
АНТІН І НАТАЛІЯ ЛАЗІРКИ
і дити **НАТАЛКА І ОЛЕТ**
власники

**OLYMPIC
COMMUNITY MARKET**

122 — 40th Street, Irvington, N.J. 375-8181



**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!**
ВП. Клієнтам, Друзям та Знайомим
бажає

Kobasniuk Travel Inc.

НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

Іміграційні справи. • Візети на кораблі й літаках
Міжнародні поштові перекази і т. д.

157 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
Tel.: AL 4-8778 — AL 4-8717



КЛІЄНТЕЛІ, УКРАЇНСЬКИМ ОРГАНІЗАЦІЯМ
Веселих Свят
Воскресіння Христового
бажає

**НОСИФ КУПЧАК
з Родиною**

Joseph Meat Market

272 A Smith Street, Perth Amboy, N.J. Tel.: 442-4660



**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

Українським Установам, ВП. Покупцям,
Родині і Знайомим

— пересилають —
нові власники популярної фірми м'ясних
— харчевих і імпортованих продуктів

**ТАДІЙ ПОНОСЬ І ОСНІП СИГІДА
з РОДИНАМИ**

**STUYVESANT MEAT
MARKET, INC.**

PRIME MEAT • HOMEMADE PRODUCTS
249 Stuyvesant Ave., Newark, N.J. Tel.: 373-6271

Веселих Свят
Воскресіння Христового

Родині, Знайомим і Дорогим Гостям бажають
С. БАРДУГА І С. ВОДНАР
власники

NIKOLAS CAFETERIA

29 Cooper Sq., New York City GR 3-7180

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

усім нашим Шановним і Дорогим Гостям, Приятелям
і Знайомим бажають

СОФІЯ ЛУПАЦІН І ВАСИЛЬ КОРУД
власники ресорту

Crocus Apartments

113-115 E. Crocus Rd. Wildwood Crest, N.J. 68260
Tel. 609-522-9031

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Всім Українським Громадянам щиро вітаємо
ЗІ СВЯТАМИ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

та бажаємо всього найкращого.
Сподіваємось позути „Воістину Воскрес“!

Ірина Янцевич

і Василь Лепчан

R.E. Brokers (212) 849-5099



**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

Українським Організаціям та ВП. Клієнтам

— бажає —

J. & Z. Meat Market

39 Palisade Ave., Yonkers, N.Y. 10701 (914) 476-0300

Власники — **ІВАН І ЗЕНОВІЯ ВУНДЗЯК**



**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО**

бажає

РОДИНА НАСЕВИЧІВ

N.E. Corner Franklin & Brown Sts.

109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
MA 7-1320 DA 9-1844



ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят
Воскресіння Христового!

Українському Духовенству, Організаціям,
ВП. Шановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНКО

власник

Української Крамниці

**ASTORIA
MEAT PRODUCTS INC.**

35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106
(між 35-36 вул.) Tel.: 726-5663



Веселих Свят
Воскресіння Христового

— пересилає —

Всечесному Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всьому Громадянству

Trzaska Funeral Home

648 — 4th Avenue, Brooklyn, N.Y. Tel. SO 8-6890
6741 — 5th Ave., Bay Ridge, N.Y. Tel. 748-4860

LICENSED MGRS.

**ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА
АДІЛІ ТЖАСКА МАРЧАК**



**ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ
Воскресіння Христового**

— бажає —

**DUCHYNSKI-CHERKO INC.
FUNERAL HOME**

111 Yonkers Avenue Yonkers, N.Y.
Tel. YO 3-6121

**ВЕСЕЛИХ СВЯТ
Воскресіння Христового**

бажають

ЯРОСЛАВА І СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники

Holiday Lounge

COCKTAILS and DINNER

SP 7-9637 75 St. Mark's Pl. (8th St.)
New York City

Веселих Свят
Воскресіння Христового

ВП. ПОКУПЦЯМ І ПРИЯТЕЛЯМ

— бажають —

Я. КУХТІН І В. МАНЬКО

власники фірми

„КОСМОС“

4944 N. Broad St., Philadelphia, Pa. 19141

Tel. GL 7-5664



Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Приятелям, Покупцям та Знайомим
бажають

**Марія і Михайло
Грицьковани**

нові власники крамниці

ILKO MEAT MARKET

140 First Avenue New York, N.Y.

Tel.: 777-4583

Помірковані ціни та щира обслуга.



ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Із Світлим Празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

УСІМ

УКРАЇНСЬКИМ УСТАНОВАМ
та ВСІМ ПОКУПЦЯМ

— бажає —

УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ

та

ХАРЧОВА КРАМНИЦЯ

B. L. B.

841 Elizabeth Ave.

ELIZABETH, N.J.

Elizabeth Phone: EL 3-4689



ЩІРИ ПОБАЖАННЯ

Веселих і Щасливих Свят Воскресіння Христового

Родині, Покупцям, Знайомим

бажає

ЮЛІАН БАЧИНСЬКИЙ

власник **EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.**

139 — 2nd Avenue

(між 819 вул.)

NEW YORK CITY

Tel.: CA 8-5590

Веселих Свят!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
СВОИМ ВІШ. ПОКУПЦЯМ
бажає
ВОЛОДИМИР ПОЗНАХІВСЬКИЙ
власник
М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Market Quality Market
129 Market Street, Passaic, N.J. GR 1-1345

**Веселих і Щасливих Свят
Великодніа**

Noble Offset Printers, Inc.
Спеціалісти книжкової літографії для передових
видавництв — книжки, обкладинки, сорочники,
різного роду папір на складі, друк одно- і дво-
кольоровий.
NOBLE OFFSET PRINTERS, INC.
419 Lafayette St., New York, N.Y. 10003
(212) 777-1300

**ВЕСЕЛИХ і РАДІСНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО**

Вельмишановним Покупцям,
Приятелям і Знайомим
бажають
власники крамниці різноманітних алкогольних
напитків, імпортованих і тупеших, як рівнож
м'ясно-харчових продуктів
В. і С. ТАЛАНЧУКИ
990 Clinton Avenue, Irvington, N.J. 372-6134

**Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО**

Родині, Знайомим та Дорогим Гостям
Українського Ресторану
бажають власники
ТЕОДОР і СТЕФАНІА ЛЕШКО
зі сином ЯРОСЛАВОМ, синові АЛІОЮ
і внучкою АДРІАНОЮ
111 Avenue "A", New York City Tel. 473-9208



Христос Воскрес!
НАЙЩИРІШІ ПОВАЖАННЯ
Веселих Свят
Воскресення Христового
своїм Клієнтам бажає
ГЕНРИКА КРУЛЬ — новий власник
— бажає —
L. PROC BEAUTY SALON
95 Second Ave., New York, N.Y. 10003. AL 4-8675

Христос Воскрес!
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
БАЖАЄ ВСІМ
УПРАВА
Bankers Federal Savings
and Loan Association
A Mutual Savings and Home Financing Institution
180 Second Avenue New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
— бажає —
Українському Громадянству
ЛИТВИН — ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N. J. — NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

Христос Воскрес!
З нагоди
Воскресення Христового
щирі святощі побажання всім своїм Приятелям,
Клієнтам та Знайомим
пересилає
Володимир Козіцький
з Ріднею
власник
DUNWOODIE TRAVEL BUREAU
Бюро Подорожей і Обезпечень
771-A Yonkers Ave. Yonkers, N.Y. 10704
(914) 969-4200



ГАРНИХ і СПОКІЙНИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЮЛІЯ і ВОЛОДИМИР БЕЗСОНІВ
власники
SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
Тел.: (201) 246-0549 або (201) 469-6288

Зі Світлим Празником Христового Воскресіння

вітає

Українські катакомбні Церкви в Україні, незламний Український Народ, Блаженнішого Патріярха Йосифа, Ієрархію, Священство, Монаші чини й Вірних українських Церков, Пасторат і Вірних українських Бабтистських і Євангеліцьких Церков, політичних в'язнів в московських тюрмах і на засланні, борців за волю і державну незалежність України, Проводи і Членство українських Центральних громадських об'єднань у вільному світі, Український Конгресовий Комітет і його Відділи в ЗСА. Проводи й Членство українських політичних і політично-громадських організацій, Управи й Членство Наукових, Літературно-мистецьких, Шкільних, Жіночих, Молодіжних і Виховних, Професійних, Обезпечених і Економічно-фінансових Установ, Об'єднань, Союзів, Товариств і Організацій, та все своє Членство з Родинами

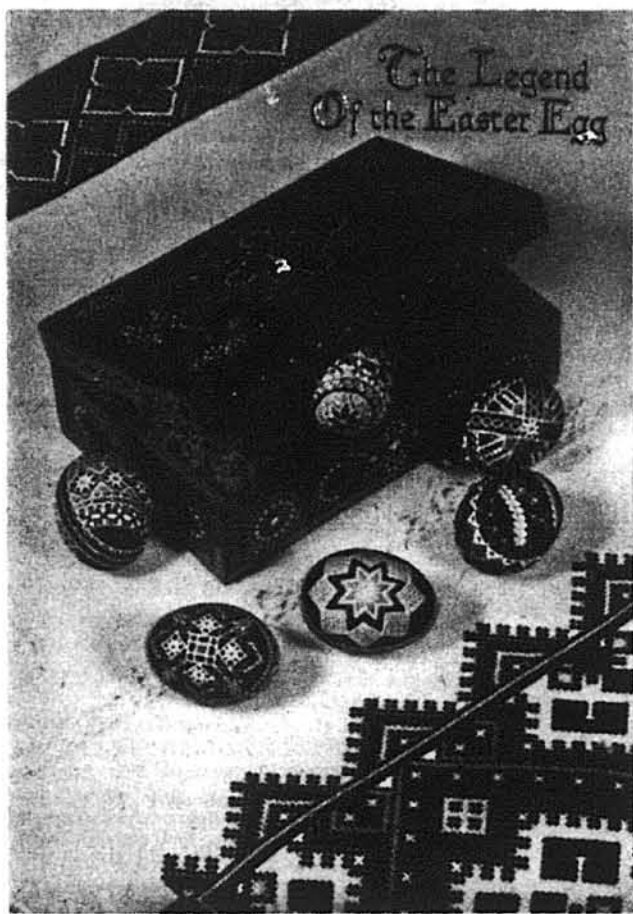
з найщирішими побажаннями

Щасливих і Радісних Великодніх Свят

та найкращих успіхів у праці для добра нашої Церкви і Народу з глибокою вірою „В день воскресний Твого повстання”.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!**„ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ ЩАДНИЦЬ В ЗСА”****„УКРАЇНСЬКА ЩАДНИЦЯ”**
у Філадельфії, Па.**Українська Щадничо-Позичкова Спілка**
„ТРИЗУБ”
у Філадельфії, Па.**Українська Щадничо-Позичкова Спілка**
„ТРИЗУБ”
у Ньюарку, Н. Дж.**Українська Щадничо-Позичкова Спілка**
„ПЕВНІСТЬ”
в Чикаго, Ілл.

ПИСАНКИ НА КАРТОЧЦІ ФІРМИ „ГОЛЛМАРК“



Найбільш престижна фірма „Голлмарк“ вже втретє цього року видала великодня картку, оздобовою якої є українські писанки, з коліс Аннети і Михайла Чупилів. Попередньо ця фірма надрукувала картки з українськими зображеннями в 1973 і 1975 році. На цюгорічній картці п. н. „Легенда про великодню яєчко“ (серійне число 359-244-2), є барвиста фотографія писанок, інкрустована гуцульська касетка і вишиваний обрус, — як це видно на фотографії. В середині картки знаходиться український народний переказ про походження писанки та великодній привіт: „Бажаємо Вам всієї радості і благословень у Святочному Сезоні“.

НАША ДІЙСНІСТЬ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

дин у великих і малих осередках, у зустрічах з відповідальними представниками громади та й із звичайними людьми, наш Блаженніший ствердив поважне спонукання до ідеї Патріархату, „як найсильнішого об'єднуючого і творчого чинника українського народу“. Патріархат сьогодні вже майже повсюдно прийнятий. Сам же Блаженніший, без всякого почуття особистої гордості чи честилубивних спонук, так і каже: „Всюди охоче приймали Патріарха, як уособлення єдності і творчості, і то не лише свої, але і чужі державні, громадські, політичні й культурні представництва. Великою бо честю для них було вітати українського Патріарха, хоч не призначеного Святим Отцем з огляду на теперішню кон'юнктуру“.

Одночасно Патріарх підносить і ряд важливих справ, що є кончними під нинішню пору завданнями динамічної спільноти. Він повторює свою постійну думку про те, що все наше багатогранне життя вимагає більшої як досі жертвенності, і то не лише матеріальної, але й духовної, особистої, жертвенності праці. І тут Блаженніший Отець вказує на потребу священних покликань, в браку яких він бачить велику загрозу. Він ілюструє конкретним прикладом, як то наше життя змінилось б до не пізнання, коли б з України прибуло сюди добрих сто священників. На жаль, з України не можуть тепер прийти нові священнослужителі, хоч там вони є, подібно, як є велике число покликаних в режимній Польщі, яка все таки висилає священників своїм громадам в діаспору. Якщо тепер це неможливо для України, то наша спільнота і Церква мусять самі здобути на покликання з своїх власних рядів, бо інакше можемо потерпіти поважні втрати. На маргінесі варто сказати, що наші семінарії, новітні чи манастирі, в тому й колегія Святої Софії при Українському Католицькому Університеті в Римі, чекають на новий прибуток. Молоді люди прибувають, якщо громада й церква структурно, включно з ієрархією, буде в них вполювати духа жертвенності, ідеалізму, посвятності, а не дивитись священний стан лише, як на ще одну вигідну професію, яку „треба шанувати“ й забезпечити такими вигодами, які мають світські професії, як це іноді можна

почути навіть в духовних колах. Покликання ростуть з готовності жертви і з дерзання, а не з вигоди; тому має їх Україна, тому вони такі чисельні в нинішній Польщі.

Далі Іх Блаженство вказує на спільне занедбання обряду в поодиноких єпархіях і парафіях. Збереження обряду і плекання таких автентичних, а не спрощених літургічних традицій, є для нас дуже важливою місією сьогодні, якщо бажавмо втриматися на поверхні, як самобутня східна Церква з певним призначенням у Вселенській Церкві!

Не поминув Блаженніший Патріарх і нашого громадського і політичного життя. Воно також вимагає зміцнення, нового динамізму і розумного планування. Замість розбіжностей і розбиття, з чого випливає послаблена акція, нам треба концентрації спільних зусиль та єдності в засадничих напрямках, а також усунення всяких особистих чи групових амбіцій. Патріарх вже виразно говорить про потребу частішого скликування найширшого репрезентативного органу-парламенту (очевидно, думається про Національну Раду), який усунув би всякі розбіжності і спрямував наші розпорошені енергії на спільну працю. Не думавмо, щоб хтось міг піднести якенбуль застереження проти такої вказівки суспільного характеру: повинно постати представництво, що матиме опору в широких масах народу, а в ньому мають знайти всі, що „хочуть брати участь в цілому національному житті“.

Це лише кілька завдань, висловлених Патріархом у його підсумкових думках з приводу своїх відвідів. Але вони ширі, глибокі, в них органічно відчуті актуальна потреба нашого народу. Вони походять сьогодні від найвишого нашого авторитету, і тому повинні бути винятково взяті до уваги всіми нами, якщо такі справді нашим найвищим законом є добро спільноти. В останньому „посланні українському народові“ конкретно і виразно відбивається програма Патріарха, яку він часто висловлює крилатою фразою „За єдність Церкви і Народу!“

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

Сен. Джексон підтримує пропозиції ЗСА щодо атомового роззброєння

Вашингтон. — Демократичний сенатор Генрі Джексон із стейту Вашингтон у вівторок, 5-го квітня, заявив на пресовій конференції, що повністю підтримує пропозиції щодо обмеження чи зменшення стратегічної атомової зброї, які американська делегація недавно представила Советському Союзові, але які Москва відкинула. Сен. Джексон сказав, що пропозиції були „справедливі і безсторонні“, бо пропонували, щоб обмеження чи зменшення зброї стосувалися однаково обох держав. Відкидаючи закиди Москви, що Америка старалася здобути для себе „однобічні користі“, Джексон все одно скритикував методи, якими президент Картер старався за-

певнити підписання нового договору із СССР. Він вважає, що Президент не повинен був обговорювати подробиці пропозицій на публічних форумах, ще жакі делегация ЗСА прибула до Москви на переговори, бо советські лідери „не звикли“ до такого способу ведення закордонної політики і добре було б, якщо б президент Картер і члени його уряду взяли це до уваги.

Уряд передбачає зріст в цінах деяких продуктів

Вашингтон. — Секретар сільськогосподарства Роберт Бергланд заявив у понеділок, 21-го березня, що запропонує новий чотирічний закон, який забезпечив би вищі прибутки для американських фермерів, зокрема для тих, які мають молочні ферми. Бергланд сказав, що президент Джиммі Картер погоджується з його пропозиціями, але він ще мусить

свідчити в тій справі перед Комісією Сенату і Палатою, які відповідають за сільськогосподарські справи. Згідно з твердженням Бергланда, якщо Сенат і Палата Репрезентантів схвалять цей законопроект, то ціна гальона молока зросте на 6 центів, як рівнож дещо збільшаться ціни на інші харчові продукти, а також буде зменшений імпорту цукру.

За врятування життя чекіста

„Ще сталося 30 років тому. До Турківської районної лікарні привезли радянського чекіста, якого важко поранили українські буржуазні націоналісти. Для врятування його життя потрібно було багато крові“, — пише киянка „Радянська Україна“. В той час молода санітарка Софія Южик зголосилася стати донором. І „її кров повернула сили патріотич-

ві“. На протязі своїх 30 років вона для врятування життя віддала 200 літрів крові. За ці всі її діла, які вона зробила на користь „радянського народу“, її удостоєно почесного значка „Донор СРСР“, багатьох грамот, дипломів, інших відзнак, а за сумлінну багаторічну працю — трьох медалей, — пише „Радянська Україна“.

Африканські лідери нараджуються

Квілімане, Мозамбік. — Асоційований Пресс інформує, що лідери африканських держав розпочали в неділю, 3-го квітня ц. р., свою конференцію, метою якої є розглянути пропозиції голови Президії Верховної Ради СССР Ніколая Подгорного і кубинського диктатора Фідела Кастро відносно посиленої доставки зброї для африканських партизанських з'єднань, які ведуть війну проти режимів білої меншості в Родезії і Південній Африці. Цю допомогу африканцям запропонували обидва комуністичні ватажки в часі недавніх відвідів африкан-

ських країн. В нарадах беруть участь президент Танзанії Юліус Нейрере, який провадить нарадами, президент Замбії Кеннет Каунда і офіційні речники Ангולי, Ботсвани і Мозамбіку. Обидва лідери чорних націоналістів Джозуа Нкомо і Роберт Мугабе, які очолюють дві найбільші групи опору в Родезії, також беруть участь в цій нараді. З поінформованих джерел தெரється, що Подгорний обіцяє збільшити доставку зброї до Мозамбіку, якою буде користуватися таємна армія і рухи опору в Родезії.

Надійшло майже 6,000 дол. пожертв на Корпорацію „Українська Опера“

Мастік, Н.Й. — З Управління Корпорації „Українська Опера“, президентом якої є маестро Лев Рейнар-вич, інформують, що до початку місяця березня надійшло біля 6,000 дол. пожертв на діяльність Корпорації, від любителів українського оперового мистецтва. Більшість пожертв надійшли внаслідок прохання: „Білі лебеді“ оперової солістки Галини Андрєєвої та „Українські модерні пісні“ видання п. Є. Шамо.

Корпорація „Українська Опера“, що вже має чартер і покриття кожного долара — доларом від американських установ, запрошує масове громадянство ставати активними дійсними членами, з правом виборчого голосу, при влаті 10 дол. членських внесків річно. Корпорація „УО“ незабаром розпочне перегляд оперових сил, в першу чергу серед талановитих української молоді з високою музично-вокальною освітою.

СПОРТОВА ШКОЛА „Чорноморської Січі“
відбудеться на протязі 2-ох тижнів, в часі від 17-го до 30-го липня ц. р.
на Оселі УРС „Верховина“ в Глен Спей, Н. Й.
По інформації писати:
Ukrainian Sitch Sports School
680 Sanford Avenue Newark, N.J. 07106

ГАЛЕРІЯ ФОТОС
861 Main Ave. Захід, ТОРОНТО, Канада
повідомляє про
ВИСТАВКУ КАРТИН ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
Відкрита в суботу, 16-го квітня 1977 р., о год. 6-ї вечора.
Виставка триватиме до 30-го квітня 1977 р.

Олі Китастій — вічна пам'ять!

Я знову в могутній українській громаді Клівленду. Але цього разу, не на радісну Великодню зустріч, коли вже три роки під'їжджу в найрідніший господи славного Кобзарського Отамана, Григорія Китастого і його сердечної кобзарської дружини, Олі, — а на її несподіваний, передчасний похорон.

У середу, 16-го березня ц.р., приїхали, десь у полудневу пору, до нашої хати в Ніягарі, наші рідні, завжди дорогі гості — Григорій і Оля Китасті.

Як завжди, стояли ми, з мого полтавкою, на порозі, приказуючи жартівливо:

А тут стоїть на воротах,
У червоних чоботях,
Кіаком підпирється,
Та у кози питається:
Козо, моя любя, козо
моя мила —
Чи ти плала, чи ти пла?
І „американська“ Оля —
завжди жартівливо на те:

Як бігла через місточок,
Та й ухопила кленовий-
листочок...
Тільки плала, тільки й
пла...

Такою була наша остання родинна зустріч з тією надзвичайною Олею, що ми її завжди звали сердечною — Сестричкою.

Посідали до столу, застеленого скатертину з Полтавщини, вишптованою й мережаною моїми сестрами-своєю сибірським братів. Мріяли вони зустрітись колись з вимірюючого в листах Олею, але не пощастило. „Старший брат“ не дозволив побажитись перед смертю, мабуть, з огляду на демократичну умову в Гельсінках.

Розмовляли радісно біля столу, як найрідніші. Заплакали одностайно вчотирьох, коли прочитав ім розділ з моєї (ще не опублікованої) книжки, „Від Сибіру до Канади“ — про концерт Бандуристів ім. Тараса Шевченка в німецькому таборі ОСТ...

Від'їхали Григорій і Оля вранці до Торонта — зробивши остаточний доторк до композицій Китастого, що їх співатимуть наш славний Йосип Гошуляк і співачка киянської опери, Ганна Колесник на Григоровому 70-літньому ювілеї в Детройті, 3-го квітня ц.р. Розділювались нахвост, пообіцявши, що приїдуть до нас наніч післязавтра, 18-го березня...

Завіляла несподівано снігова хуртовина.

Віс метелиця, крутиться, метється,
Копиться по землі у млі...

А Григорій з Олею вже були в безкінечному потоці авт поза Торонтом.

Виглядали ми їх, повз ту навіжену хуртовину, у вікна. Подумали нарешті, що не виїхали, мабуть, у таку засніжену дорогу. А десь надвечір, по телефонував нам Йосип Гошуляк неймовірно-трагічною звісткою: зупинилося Оліне серце на дорозі...

Від'їхав Григорій лиш кілька миль від Торонта у той небезпечний автогін. Жве вивізав на центральну лінію — хуртовина й незчисленні авта навколо... „Рятуй, Григорку рідний, не маю чим дихати“ — озвалася Оля, закахляла.

Поглянув на збіділе обличчя, — хотів звернути до обніжку дороги. Мчали авта, як божевільні, з обох боків, безкінечним ланцюгом... Натиснув лівую рукою сирену... Ніж навіть руку простягти до Олі, приголупити. Стишив гін, зупинився на дорозі, не спускаючи руки з розпачливої сирени. Схилився до Олі підтримати голову, що похилилася безпомічно набік: „Олечко, моя рідна, що з тобою моє серденько?“ — захлинався голос на сухих устах. А сирена лементувала під його долоною. Авта розбігалися злякано навколо, трубили...

Зупинився якийсь великий повіз поруч, відчинив чоловік двері запитати про нещастя, побіг до свого радіо-телефону в кабіні, викликав поліцію...

Привезли заплющену Олю, вже без віддиху, зі слізьми Григорієм до шпиталю. Наступного дня полетів літак до Клівленду, з нашою Китастого, сердешною Олею в домовині. Дивовижний фатум! Енер-

гіяна людина, в розв'язі життя й розуму (лиш 48 років сповнилося Олі) відрадісу Великодню зустріч, коли є багато старих, безпомічних і безнадійних на ліжка. Якійсь жорстокий і незрозумілий нам той фатум...

1949 року прибула до величній Статуї Свободи Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка, на чолі із своїм отаманом, Григорієм Китастим, його братом Іваном (уже покійним) і Івановим сином, Петрусем, якого дядько Григорій і батько загнідили в козацькій капелі бандуристів, ще тоді як було Петрусеві 14 років. Був він з Капелею і в часі її триумфальної подорожі по Волині, 1942 року; і в німецькому концентраційному таборі біля Гамбургу; і в подорожі по повстанській Галичині, 1943-44; і під бомбами в таборах Остарбайтерів.

Сьогодні той Петрус-бандурист є вже інженером, уже виростив, із своєю Лідою свої трьох бандуристів і молодечу капелю бандуристів у Детройті, але й сьогодні бандуристи звуть його, вже трохи по-сірого, Петрусем.

Отаборилося те Китасте гронь, з Капелею ім. Шевченка на Землі Вашингтона, засіяло на ній наше національне Євшан-Зілля, на славу України. Хто був на 50-літньому ювілеї Капелі в аудиторії Форда в Детройті, ніколи не забуде, як виступало там 9 молодечих ансамблів бандуристів на чолі з капелею Китастого, що породила їх — урятувала багато наших юнаків і юначок від сліпого кута в тутешньому, незгаснутому суспільстві, на роздоріжжі віку...

Ще перед Першою світовою війною, прибули до „Америки“, з старокраїнової злидарської безнадії, з Тернопільщини — Яків і Катерина Павлишини. Вчилися, як Оліна українська мати, за незнайомим ґрунт. Працювали тяжко обоє і тут і там, де довелось. Не нарікали на біду — раді були, що вирвалися з-під „ясненького польського приниження й злидарства“.

Послав ім Бог Милосердний трьох дітей на цій землі: Євгена, Омеляна й Олю. Побіг одного дия Євген, не розглянувшись, до школи через вулицю. Забило авто 11-літнього українського хлопчика, а Омелян і Оля вирости швидко. Молилися мати і батько за їхню шалливу долю, засівали в їхні юні серця українське Євшан-Зілля. Взялися за організацію української церковної громади в Клівленді.

В той час, коли настала в Америці економічна депресія, Олін тато затримався, якимсь чудом, на постійній роботі. В той час збирався до його хати земляки в суботу, коли Яків повертався додому із своєю тяжкою платною — підгодувати голодних сусідів.

„Має чоловік Бога в серці“ — говорили про таких самарянських людей на Україні. Вибрали тоді Оліного тата головою української Церковної Гро-

мади в Клівленді. У ті часи й засіялося густо в Оліному молодечому серці українське Євшан-Зілля...

П'ять років тому, схрестилося воно з китастими Євшан-Зіллям, з Україною, в ідеальному подружжі і любові й гармонії. Не дарма в своєму слові після похорону, сказав Григорій Китастий Клівлендській Громаді: „Після всього нелюдського, неймовірного, що пережив я, „на наші, не своїй, землі“ й пізніше в німецькій неволі, — моя рідна дружина, Оля повернула мені віру в людей, повернула мені радість і наснагу до життя. Я щасливий, що мав таку надзвичайну дружину. Пам'ять про неї буде мені дорогою вказом...“

„Я дякую сердечно моїм побратимам кобзарського мистецтва, що прибули сьогодні з братерською ширістю до мого серця в біду...“

Гей злітались славі-орли, гайдамаки...

Злетілося їх на похорон Олі, що не раз подорожувала з ними, десь з 25, на чолі з кобзарськими ветеранами Євгеном Щуром, Гаврилом Махинею, Петром Гончаренком, наслідком Тараса Бульби — Михайлом Мінським, трьома юнацькими вихованцями Китастого — Василем Буксою, Володимиром Фелькониним, Павлом Писаренком. Співали надхненні біля домовини композиції свого отамана — „Святий Боже“ і „Вічна Пам'ять“, у переповненій катедрі українського Клівленду. І здавалося, що Оля всміхнулася тоді в домовині радісно...

Не забула Оля, як її батько і мати підгодували голодних сусідів у Клівленді, зі свого злиденного заробітку, під час депресії. Три рази їздила на Україну побачити рідних, із сотнею хусточок, допомогти їм у біду, за прикладом батька і матері. Воювала відважно, з американським паспортом, щоб не ограбували на

мнтниці „старші брати“, з червоними зірками...

Не пустили до рідного батьківського села. Збиралося з двадцяті родин, беззубих від сибірської цинги, біла готелю в Львові, до рідної Олі. Знову воювала зі „старшим братом“, щоб пустили „прокажених“ до її кімнати...

Привозила з України, насіння чебрецю, материнки, Євшан-Зілля і навіть пагінчик каллини, що принесений з батьківського села. Садилі пестично, з Григорієм той рідний скарб навколо батьківської хати в Клівленді. Позначили його американськими плястиковими табличками, щоб не забути — що то й від якої рідної Олі Китастій...

Вже розрізав той каліновий пагінчик буйним кушем. Коли приїжджали ми до Олі й Григорія у Великодні Дні. Виспівували на ньому весняну пісню червоногрудий американський робіт, що прилетів десь аж з Міссісіпі до українського калінового куша на полів'ї Китастих у Клівленді. Цієї весни, співатиме він там знову, — тепер „Вічну Пам'ять“ нашої незабутньої Олі Китастій...

А осамітнений Отаман Бандуристів, наш славний Григорій Китастий, спілатиме грядку навколо того історичного, рідного куша, з очима, затумененими слізьми.

Ви любите його кобзарську пісню і його завжди широкого, сердечного. Озв'януть до нього в журбі рідним, братерським словом.

Микола Приходько

БАТЬКІ! Запам'ятайте замало-ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити ім кращу будучність, в нашої громаді у вільному світі нового світового гелла!

В першу річницю смерті
нашого Дорогого і Незабутнього Швагра
бл. п. Любомира Раковського
на Патріарший Фонд
25.00 дол. зложили
Іван і Марія ГАЛІЙ

Замість квітів на свічку могилу мого Незабутнього Друга
сл. п. проф. Романа Бриковича
складую 50.00 доларів
на Патріарший Фонд.
Лий чужа земля пригоріє його як рідна Копиченська.
ВП. Дружині і Рідні Покійного складую найширіші
всюди співчуття.
Богдан ДУМАНОВСЬКИЙ з Родиною

З приводу болісної втрати
Ольги з Левицьких Щербанюк
що упокоїлась у Бозі, 21 лютого 1977 р. в Україні,
складують на ПАТРИАРШІЙ ФОНД:
М. Галія, Л. Зілля, З. Машталір, Я. Пастушенко, Р. Поритко — по дол. 25.00;
С. Гробельський, І. Задів, В. Качмар, д-р М. Клячко, Ю. І. Х. Навроцькі, д-р В. Палідор, Е. Піддубчин, Німа і П. Пасєцькі, О. Шур — по 10.00 дол.
Ярославці з дружиною Іриною Щербанюк, висловлюють
щире й глибоке співчуття.

ОЛЬГА ЯЦУШКО
з дому ВОЛИНЕЦЬ

Дітям сумно вісткою з Рідного, Привітання і Знайомства,
що у вівторок, 5-го квітня 1977 р., о 10-ї год. вечора в Ньюарку, Н. Дж.,
відійшла у Вічність, після тяжкої недуги,
наша Найдорожча МАМА, БАБУСЯ, ТЕТА і ВУЯНКА

бл. п.

ПАНАХИДА буде відправлена у Неділю, 10-го квітня 1977 р. о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні Литви і Литви в Ірайнгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 11-го квітня 1977 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Христителя в Ньюарку, де відправиться Заупокойна Служба Божа о год. 9:30 ранку. Після Служби Божої Тіло Покійної буде перевезене на український цвинтар св. Андрія в Баялд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

РОМАН і МАРТА — син і сина
ЛЮБОВ і ТАРАС ШЕГЕДИН — дочка і зять
РОКСОЛІЯ, ІГОР, АСКОЛД і РОМА — внуки
та близькі і дальня Родина в Америці, Австралії
і на Рідних Землях

Боффало в поклони Тарасові Шевченкові

Нечисленна українська громада Боффало й околиць це раз доказала, якою дорогою є для неї пам'ять про геніяльного поета України, зворушливого співця долі українського народу — неопитного борця за визволення, за вільне самостійне життя його — Тараса Шевченка. В неділю, 27-го березня, у вечірніх годинах відбувся величний концерт на пошану нашого національного пророка в репрезентативній залі Кляйнгенс Мюзик Голл з участю визначної солістки Київської Опери, Ганни Колесник і місцевого хору „Бурлаки“ під мистецьким керівництвом проф. Юрія Лаврівського. Фортепіанно-вокальним ансамблем солістки забезпечив піаніст-композитор Зенон Лавришин, а хорів — Олександр Коваль.

Головну доповідь виступив бездоганно українською мовою і вимовою молодий студент Степан Шишка, за що йому належить велике признание. Програма хору „Бурлаки“ складалася лише з трьох точок включно з відспіванням „Заповіту“. Відрадіним виявився те, що склад хору „Бурлаки“ тепер поповнився новими обличчями і то з-посеред нашої молоді.

Решту програми виконала запрошена солістка Ганна Колесник, яка вповні зуміла заволодіти прихильниками в залі. В першій частині Ганна Колесник виконувала пісні до слів Т.Шев-

ченка. Однак вона виконувала ті пісні з таким непевним виразом почуття, що кожному прихильнику ставали перед очима чудові образи української природи, як наприклад, у пісні „Реве та стогне Дніпро широкий“. З таким же ж почуттям віддала нам Ганна Колесник правдиве значення Шевченкових думок у інших піснях. У другій частині, ця Богом обдарована співачка, спонукала слухачів насторжати свої почуття до всього рідного, залишеного нами там десь далеко „біля воріт, кудю в'ється одна-одним стежиною у ріднім Краю“. І за це саме, публіка нагороджувала цю небуденну мисткиню спонтанними оплесками і кількарзовим повстанням з місць.

Стилеву декорацію сцени виконав мистець Маріан Борачок. Молоді місцеві осередки Пласту і СУМА склали вінок під портретом Тараса Шевченка, а два молоді члени місцевого Відділу УККА, Степан Шишка і Леся Горбанюк, вручили солістці китицю багатрихтій троянди. Щира подяка належить пластівцям і сумівській молоді за втримання порядку на концертній залі. Висловлюючи новим обличчям і то з-посеред нашої молоді.

Василь Шарван

Увага!

МАЄМО ЩЕ НА СКЛАДІ:	
Василь БАРКА: ВЕРШНИК НЕБА — есеї	\$ 2.00
Іван БАРЧУК: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший	10.00
Д-р Данило БОГАЧЕВСЬКИЙ: НА ВОЗІ ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького воєводи і правника	6.00
Олександр БРИК: П'ЯТЬ ПЕРЕД ДІДАДЦЯТОЮ	6.00
Михайло ГРУШЕВСЬКИЙ: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ — п'ять томів	36.00
Докія ГУМЕННА:	
БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка — есеї	6.00
ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЄВРОПИ КРИТСЬКОЇ — фесія	3.00
ЖАДОБА — оповідання	3.00
ЗОЛОТИЙ ПЛУГ — роман	6.00
РОДИННИЙ АЛЬБОМ	7.00
ХРЕЩАТИЙ ЯР — роман — хроніка (Київ 1941-43)	6.00
ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новели	6.00

Володимир КЕДРОВСЬКИЙ: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деки останні діячі — українофіли напередодні революції 1917 року

ДО ІСТОРІЇ ЗНИЩЕННЯ НАД УКРАЇНСЬКОЮ мовою 1876-1976. XX розділ „Тихої води“ Людмили Коваленко в українському оригіналі та в англійському, німецькому й французькому перекладах

Микола ЛАЗОРСЬКИЙ: СВІТЛОТІНІ (Збірник історичних нарисів, оповідань, статтей, спогадів 1949-1969)

Марія ЛІВІЦЬКА: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ

Станіслав ЛЮДКЕВИЧ: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ „Музична Україна“ 1973

Михайло ОСТРОВЕРХА: ВОЛОДАР — П. PRIN-CIRE — (Переклад з італійського)

Михайло ПРОКОПІВ: З ГОРОДИСЛАВІЧ У СВІТ ШИРОКИЙ

Іванна САВИЦЬКА: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образи сучасного — дружини усмішки — репортажі

Інг. Валентин СІМЯНЦІВ: СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ — спогади

Михайло СОСНОВСЬКИЙ: ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет (з історії розвитку ідеології українського націоналізму)

о. д-р Юрій ФЕДОРІВ: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖБ І СВЯТИХ ТАЙН

Іван ФРАНКО: ТВОРИ — комплет 20 томів

Об'єднання Українських Письменників „СЛОВО“

СЛОВО — збірник ч. 5

СЛОВО — збірник ч. 6

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ В КАНАДІ 1898-1973

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучаючи одного долара на кошти пересилки.

Мешканців стею Нью Джерсі зобов'язує 5% стеювого податку.

“SVOBODA” BOOKSTORE

30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302

Український Гарвард і дійсність

В черзі змагу до сил та успішності таких акцій інших народів, перейшов до висновків і старався кинути пригорш світла в майбутнє і переконливо представити нову дію зовсім відмінну від минулого, реальну візію майбутнього створення інформативного центру. На підставі досвіду, за час своєї каденції в Білому Домі, він уявляє дуже уважно слухача до реалізації підтримки Українського Наукового Інституту та Катедри Українознавства при Гарвардському університеті, як єдиного можливого осередка інформації про Україну, до праць якого може тільки прислухатися світ.

Прелюгент назвав свою доповідь „Етнічні проблеми і Біль Дім“, з якої тематично вив'язався незвичайно вдало і щасливо. Етнічні справи в Америці — це вже ніяка новина, їх спочатку тільки згадували принагідно конгресмени — інші достояння, які хотіли зайняти вищі уряди в адміністративній ієрархії. Діялося це в часі передвиборчих змагань, кандидати старалися здобути голоси виборців національних груп і входили до їхніх Народних Домів, оголошували дні самостійності поповнених націй, вивисували їхні прапори на ratushках американських міст, видавали прокламації з нагоди спеціальних подій тощо. Однак, домінувала довго ідея, якої придержувався державний апарат, що всі народи мають перетопитися в один американський моноліт, панувала опінія теорії „перетоплення в горщику“. Однак, в останні десятиріччя це намагання призбулося. Прийшла переоцінка його. Заіснувала еволюційна зміна і Біль Дім та державний секретаріат почали реєструвати національні групи, названо їх етнічними. Почалися студійні процеси над ними та спеціальні семінари. Ця ідея прибрала офіційне визнання, тоді до Білого Дому, резиденції Президента Америки покликано українця, я спеціального асистента до етнічних справ, яким став доповідач д-р Мйрон Куропас. Він щоправда не мав політичних повноважень до закордонних справ, але вже сам факт заіснування такої позиції та йменування українця до виконання тих обов'язків дало привід до більш поважного трактування української проблеми взагалі. Етнічні справи винесли поза провінційне місце коло святкування, вони стали більш публічним фактором, керуванням адміністративним чинником в Білому Домі, столиці Америки, Вашингтоні Дистрикті Колумбії. Тому я повага до них зростає.

Про що ж саме дію і говорив шанований доповідач, авторитетний знавець етнічних справ. Він у своїй доповіді зумів реально зілюструвати досить широке тло існування та праці українських церковних громад незалежних та суспільних інституцій, він прекрасно зумів провести об'єктивний аналіз дії та

Цей симпатичний настрій супроводжав гостя в дальшу дорогу, як також і гучні оплески слухачів, які щира дяка за незвичайно гарно виголошену доповідь.

У Президії цієї зустрічі з д-ром Мйроном Куропасем засідали представники впродовж: за Округну Радю Союзу України — Рома Дигдало, за Т-во Лікарів — д-р Марія Юзич. До цієї зустрічі в Діловому Комітеті брали участь також члени Т-ва Інженерів. Дискусію проводив представник Фонду Катедри Українознавства в Детройті — Анатоль Ромаш, гостем займався ширі працівники на цьому полі — Ольга і Ярослав Дулі.

Прийняв вже по від'їзді гостя ще довго-довго готурили за чаєм, заговорили, що мали змогу заслухати такого гарного звідомлення і нових ідей.

Михайло Бажанський

„Слово“ у Мюнхені привітало Святослава Гординського з ювілеєм

Мюнхен (Ю. Б.) — Члени Об'єднання Українських Письменників у Мюнхені в Німеччині, прислали поетові і мистецтву Святославу Гординському, що саме відзначив своє семидесятиріччя, привітальне письмо, в якому сказано: „Вам, Святославе Ярославичу, Великому Майстрові Слова й усебічному мистецтву, зібрані в Мюнхені члени і прихильники „Слова“ пересилають з нагоди недавнього Вашого сімдесятилітнього Ювілею найсердечніші привітання, побажання сил і здоров'я та дальшого творчого розмаху!“

Ми свідомі Ваших величезних заслуг перед українською літературою, мистецтвом, літературознавством, схилиємося перед Вашим організаційним вкладом у наше культурне життя, віримо в силу Вашого Духа, що невпинно стверджує за собою центральне місце в українсь-

ВСТУПАЄТЕ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

Наші молоді таланти

В дні 21-го травня ц.р. відбувається в Боффало, Н. Й., повітова конвенція американських ветеранів закордонних війн, а 4-го червня — подібна конвенція почнеться в Дункер, Н. Й., де учасниками будуть делегати ветеранських організацій західної частини Нью-Йоркського стею. В часі обидвох конвенційних бенкетів буде відзначена найкраща учениця місцевої приватної середньої школи — „Академія Вілія Марія“ — зразкова українська пластунка, Діана Дергак.



Діана Дергак

До речі — це вже не перше відзначення нашої пластової сестрички. Вона часто брала участь у різних конкурсах красномовності, так місцевих, як і повітових та стейтських, і завжди здобувала в них перше місце і відповідні відзначення, включно з золотою медаллю. Придбала вона вже отих відзначень чимало і то не тільки за мовні змагання. Діана була теж відзначена за есеї в конкурсі „Голос Демократії“ на тему: „Чим є для мене Америка“.

Крім згаданого вже золотого медалі, Діана здобула такі важливі трофеї: почесний браслет з амулетом демократії, відзначення за першість у місцевому красномовному змаганні, подібні відзначення за першість в повітовому та окружному змаганні учасників західної частини Нью-Йоркського стею.

Діана Дергак народилася в 1960 р. у Боффало, в сім'ї Зенона і Ярослави Дергаків. П'ятилітнього дитинного батьки пісали Діанку до дитячого садочку при українській католицькій церкві Пресв. Марії у Боффало і зразу вписали її до Пласту.

Однаково в українській початковій школі, яку Діана закінчила з відзначенням у 1974 р., як теж у Пласті — вона вирізнялася пильністю, незвичайною здисциплінованістю і зацікавленістю і зацікавленням до всього, що бачила, чи чула від старших та вчителів, любила читати, виступати, займалася легкою легкою атлетикою, лещатарством і таборуванням. Як досі, Діана відбула безліч пластових таборів у Норт Коллінс, недалеко Боффало, табір у Квебеку, ну й десятиденне таборування у Четемі у 1975 р. за таборування 150 миль на північ від Монреалю, де юні пластунки вправлялися у видержливість на невисоких Діана здобула три пера, які — до речі — дуже імпонують пластовим новачкам і юначкам, кого тепер їхня сестричка вишколює.

В середній школі „Вілія Марія“ Діана зразу вибидалася на провідне місце, здобувачи собі любов і пошану серед учнів, педагогів та адміністрації. В цій школі Діана вдалося організувати групу товаришків неукраїнського походження, і всі ці дівчатка відмовилися від їжі на один день, демонструючи проти знущань над Валентином Морозом. Заощаджені гроші переказали на фонд його оборони.

Варто при цьому згадати, що наша пластунка надзвичайно, як на її вік, начитана. Часта вона веде класиків української літератури починаючи, а на модерній англійській поезії скінчивши. Вона знаходить рівночасно час і зацікавлення на читання популярно-наукових творів з різною тематикою. Все те напевно допоможе їй в часі вищих студій, в яких Діана запланувала присвятити вивченню теорії права, як теж його практичному приміненню.

Можемо тільки побажати їй дальших успіхів, а самим собі — більше подібних молодих та ідейних талантів.

М. С.



TAX SERVICE

277 E. 10th St. New York, N.Y. 10001 Tel. 477-1881

ПОДАТКОВІ ЗВІТИ

Факсово включно (безкоштовно) порадить Вас 34 роки досв. Борис БЕРЕСТ

шодо, крім неділі від 11 до 6 г. веч.

ПАЧКИ в УКРАЇНУ і СССР

через „MIRA“ OVERSEAS EXPRESS SERVICE 53 HOPPER ROAD, LONDON N21 3LN ENGLAND

Англійські й Європейські Експортні товари.

1/К 3 шт. Воєняних Вел. Хусток-Шалів з тороками 150 X 150 см. Летунської Поштою \$ 83.70

2/К 3 шт. Воєняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. 2 шт. Могерових Шалів, тороки, 43 X 177 см. \$102.20

3/К 3 шт. Воєняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см. 1 шт. Могерових Шалів, тороки, 43 X 177 см.

3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суколки, усі кольори.

3 м. Воєняні на жін. костюми, усі гладкі кольори.

3 м. Експорт. Воєняної матерії на чол. убрання, 1 шт. Бов. Светер, чол. або жін. зап. на гузики, \$230.00

4/К 6 туз. ниток д-шншвання, ДМЦ, різні кольори, 2 шт. Воєняних Хусток, 1-ої якості, 80 X 80 см.

1 шт. Воєняна Вел. Хустка-Шаль, тороки, 150 см.

3 м. Спец-Кремплін (поліестери) на суколки, усі кольори.

3 м. Експорт-Воєняної матерії на чолівніче убрання, \$164.90

СКОРЕ ДОРУЧЕННЯ З АНГЛІЇ, ВІДВОРЕЩЬ НІЧОГО НЕ ДОПЛАЧУЄ!

СОЛІДНА ОБСЛУГА!

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ; РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: „ДОГОВІР ВОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1654 р.“ \$2.00

Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТІВ“ — мемуари 3.50

Авраам Шпрінг: „У СОВЕТСЬКІЙ КАТІВНІ“ Із свідчень політ'язня 1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ.

“SVOBODA” BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стею Нью Джерсі зобов'язує 5% стеювого податку.

Український Центр у Брендоні

Вінніпег (КУК). — Для 22-го березня 1977 відбуло засідання Управи Читальні „Просвіти“ в Брендоні, на якому обговорено запланований проєкт побудови Українського Культурного Центру для обслуговування всієї української громади Брендону. Крім членів Управи Читальні включно з головою П. П. Тодорук, секретарем В. Булатом і М. Сосновом, у засіданні брали участь виконавчий директор Централі КУК

д-р С. Яр. Кальба і асистент виконавчого директора М. Скальський, та адвокат Я. Середя, який запропонував оформити цей новий центр як субсидіарну операцію Читальні „Просвіти“, що не змінить її дотеперішньої структури, задовольняючи вимоги уряду Манітоби і Департаменту Фінансів для звільнення від податків пожертв, що їх склали українці Брендону на ту ціль.

Бас Плішка — вперше перед українською громадою

Того вечора, 26 лютого 1977 р., не було в залі ні одної людини, яка не була б одушевлена співом Павла Плішки. Хоч у концерті, в залі Кулер Юніон, брало участь троє співаків, ця імпреза щодо мистецького успіху, належала всецього одному з найбільших басів світу, провідному солісту Мет опери в Нью-Йорку, співакові українського роду Павлові Плішці. І це зовсім не мало значення, що він заспівав тільки дві арії і один наддачок. Бо хто ж там міг і міряться із його потугою і красою голосу, з його інтерпретацією, із його мистецькою індивідуальністю?

Плішка триюфував своїм голосом і виконанням. Слухаючи його нещодавно на власному концерті в Тавні голлі, треба з найбільшою прискримістю ствердити, що арії, співані з того концерту на українському концерті, випали навіть куди краще. Оце власне було те найзворушливіше: ми були горді, що Плішка так знаменно почувався серед української громади і міг стільки чару влити в свій спів. В одноразовій арії з опери Верді „Дон Карльос“ голос його звучав тепліше і зворушливіше. В повторенні: „спати-му“ чи „дорміро“, мережив він мецо-воце, немов на ніжній віолончелі. А в замкненій арії, стільки там було найчиршого почування і безконечного болу. Коли ж ідеться про незрівнянну моцартівську арію Лепорелло (Дон Джованні), то гумор і верва аж іскрилися у кожній фразі, а голос своєю силою просто розсаджував невеличку — в порівнянні з Мет оперою — залю. Кожний високий тон блистів красою і давня, наче з кричі вилитий.

На безугавні та ентузіастичні оплески, Плішка на „bis“ заспівав пісню із бродвейного мюзиколу, що її спопуляризував, онові славний італійський бас Пінча: „Той чарівний вечір“. А ще перед наддачком, Плішка запів проrechnung, що десь пізніше він заспіває і по-українськи. І коли під час довготривалих оплесків закося-

в Глен Спей. Модерні кімнати, 100.00 на місяць, для старших віком — на пенсії. Близько до Робітничого Союзу. Тел. (914) 856-7268

For Rent

ДО ВІНАЙМУ АПАРТМЕНТ

в Глен Спей. Модерні кімнати, 100.00 на місяць, для старших віком — на пенсії. Близько до Робітничого Союзу. Тел. (914) 856-7268

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7TH STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegion 4-2568

ІНСТИТУТ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ в США

з метою упорядкування правовисної практики та уніфікації правових еміграційних видань, видає другим накладом довідник проф. д-ра П. Ковалев

Український ПРАВОПИС

Ці підручники для учнів, студентів, учителів, журналістів, поетів, письменників, мовних коректорів і редакторів та всіх, хто користується писемною мовою.

Ціна: \$3.50 ВКЛЮЧАЮЧИ ПЕРЕСИЛКУ

96 стор., 6" x 9", крейдовий папір, чіткий друк, витривала обгортка.

Випадає УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОПИС в усіх книгарнях або замовляти безпосередньо в ІУМ, надіславши готівку, чек чи поштовий переказ (тільки в ам. доларах) на адресу:

UKRAINIAN LANGUAGE INSTITUTE

P.O. Box 54101, Linden Hill Station, New York 11854

ТАРЗАН, Ч. 7735. Розмова приятелів



Ви чомусь дуже неспокійні, пане Тарзане, тільки після двох днів перебування у форті Момбікі! Я був певний, що до цього часу якийсь караван зупинився тут, майоре Леклер!

Ніколи не станете багатим, обслуговуючи подорожніх в пустині! Ми вели досить суворе життя, коли ще були легіонерами, то і тепер зможемо пережити тимчасову неволю! Але ми задержали нашу індивідуальність! Хай живе індивідуальність, майоре Леклер!!!